

EKOID

adres:
40-302 Katowice
ul. gen. H. Le Ronda 76

kontakt:
e-mail : ekoid@ekoid.pl
www.ekoid.pl

NIP 954-178-24-09

tel/fax. (032) 255 28 23, 353 32 14

kom. 515 165 251, 507 020 165

Rodzaj opracowania: **PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO DLA FRAGMENTU OBSZARU
ROZBARKU W BYTOMIU**

Zamawiający: **Urząd Miejski w Bytomiu**
ul. Parkowa 2
41-902 Bytom

Autorzy: mgr Iwona Majewska–Durjasz

Dorota Pająk

Kierownik pracowni:
mgr Iwona Majewska–Durjasz

EKOID
Iwona Majewska-Durjasz
40-302 Katowice ul.gen.H.LeRonda76
tel. 32 255 28 23, 32 353 32 14
NIP 954-178-24-09

Katowice, październik 2021 r.

OŚWIADCZENIE – KLAUZULA

Kierujący zespołem wykonującym niniejsze opracowanie oświadcza, że spełnia wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2021 poz. 247 ze zmianami).

Ja niżej podpisana Iwona Majewska–Durjasz jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia

WYKSZTAŁCENIE	IMIĘ I NAZWISKO	PODPIS
MGR GEOLOGII	IWONA MAJEWSKA-DURJASZ	
TYTUŁ OPRACOWANIA: PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA FRAGMENTU OBSZARU ROZBARKU W BYTOMIU		
DATA OPRACOWANIA: październik 2021 r.		

SPIS TREŚCI

1. WPROWADZENIE.....	3
1.1. PRZEDMIOT, CEL, ZAKRES MERYTORYCZNY PROGNOZY.....	3
1.2. PODSTAWY OPRACOWANIA ORAZ WYKORZYSTANE MATERIAŁY	3
2. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH ANALIZOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI.	6
2.1. OBSZAR OPRACOWANIA I JEGO AKTUALNE ZAGOSPODAROWANIE	6
2.2. CHARAKTERYSTYKA ZAMIERZEŃ PLANISTYCZNYCH	12
2.3. POWIĄZANIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	14
3. INFORMACJA O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY	15
4. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ JEJ PRZEPROWADZANIA	15
5. OKREŚLENIE, ANALIZA I OCENA ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	16
5.1. STAN ZASOBÓW ŚRODOWISKA	16
5.1.1. <i>Ukształtowanie powierzchni terenu</i>	16
5.1.2. <i>Budowa geologiczna</i>	17
5.1.3. <i>Warunki hydrogeologiczne</i>	18
5.1.4. <i>Powierzchnia ziemi i gleby</i>	19
5.1.5. <i>Wody powierzchniowe</i>	19
5.1.6. <i>Warunki klimatyczne</i>	22
5.1.7. <i>Warunki florystyczno-faunistyczne</i>	22
5.1.8. <i>Walory krajobrazowe i kulturowe</i>	26
5.1.9. <i>Zasoby przyrodnicze i ich ochrona prawna</i>	34
5.1.10. <i>Powiązania przyrodnicze terenu z obszarami otaczającymi</i>	35
5.2. ISTNIEJĄCE ZAGROŻENIA ŚRODOWISKA, A JEGO ODPORNOŚĆ NA DEGRADACJĘ I ZDOLNOŚĆ DO SAMOREGENERACJI.....	35
5.3. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	40
6. PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŃNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY.....	40
6.1. FORMY OCHRONY PRAWNEJ	40
6.1.1. <i>Lasy ochronne</i>	40
6.1.2. <i>Grunty rolne i leśne</i>	41
6.1.3. <i>Zasoby wodne</i>	41
6.1.4. <i>Ustalenia wynikające z warunków korzystania z wód regionu wodnego</i>	41
6.1.5. <i>Złoże kopalin</i>	42
6.1.6. <i>Klimat akustyczny</i>	42
6.1.7. <i>Walory krajobrazowe i kulturowe</i>	44
6.1.8. <i>Flora i fauna</i>	44
6.1.9. <i>Obiekty chronione w myśl ustawy o ochronie przyrody</i>	46
6.1.10. <i>Obszary cenne przyrodniczo, a nieobjęte ochroną</i>	46
7. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM I KRAJOWYM ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU.....	47
8. USTALENIA PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO W ODNIESIENIU DO STRATEGICZNEGO PLANU ADAPTACJI DLA SEKTORÓW I OBSZARÓW WRAŻLIWYCH NA ZMIANY KLIMATU DO ROKU 2020 Z PERSPEKTYWĄ DO ROKU 2030	50
9. USTALENIA PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO W ODNIESIENIU DO UCHWAŁY NR V/36/1/2017 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO Z DNIA 7 KWIEŃNIA 2017 R. W SPRAWIE WPROWADZENIA NA OBSZARZE WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO	

OGRANICZEŃ W ZAKRESIE EKSPLOATACJI INSTALACJI, W KTÓRYCH NASTĘPUJE SPALANIE PALIW.....	52
10.PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIE, W TYM BEZPOŚREDNIE, WTÓRNE I SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE NA PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO	53
10.1. ODDZIAŁYWANIA ROZWIĄZAŃ PLANU NA ŚRODOWISKO: BEZPOŚREDNIE I POŚREDNIE, ŚREDNIO I DŁUGO TERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE, WTÓRNE I SKUMULOWANE	53
11.STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM	56
12.TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO.....	56
13.OBSZARY PROBLEMOWE.....	57
14.ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	57
15.PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PLANIE ..	60
16.STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	60

SPIS RYSUNKÓW:

Rysunek nr 1. Poglądowa lokalizacja terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	7
Rysunek nr2. Teren opracowania na tle Jednolitych Części Wód Powierzchniowych.....	21

SPIS TABEL:

Tab. 1. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem (zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity Dz.U. 2014 poz.112).....	43
Tab. 2. Charakterystyka typów oddziaływań	55

SPIS ZDJĘĆ:

Zdjęcie nr 1 Budynek u zbiegu ul. Św. Kingi i J. Kochanowskiego	8
Zdjęcie nr 2 Budynki jednorodzinne w rejonie ul. Ułańskiej.....	9
Zdjęcie nr 3 Aleja Jana Pawła II	10
Zdjęcie nr 4 Ulica Siemianowicka	11
Zdjęcie nr 5 Nawłoc w rejonie byłego (zlikwidowanego torowiska)	24
Zdjęcie nr 6 Pole orne w na północ od ul. Brzezińskiej	25

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW:

Załącznik nr 1 Mapa prognozy oddziaływania na środowisko w skali 1 : 2 000	
--	--

1. Wprowadzenie

1.1. Przedmiot, cel, zakres merytoryczny prognozy

Prognoza oddziaływania na środowisko została opracowana w celu określenia wpływu na środowisko planowanego sposobu zagospodarowania terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (MPZP) fragmentu obszaru dzielnicy Rozbark w Bytomiu. Przedmiotowy plan sporządzony został w oparciu o uchwałę Rady Miejskiej w Bytomiu nr XXII/323/19 z dnia 16 grudnia 2019 r.

Wymagania dotyczące zakresu merytorycznego prognozy zostały określone w art. 51 ust. 2 *Ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jednolity Dz.U. 2021 poz. 247 ze zmianami).

Do wykonania prognozy zastosowano metodę analizy systemowej; opierającą się na tworzeniu modeli i stosowaniu hipotez jako podstawy rozważań.

1.2. Podstawy opracowania oraz wykorzystane materiały

Niniejszą prognozę sporządzono na zlecenie Urzędu Miejskiego w Bytomiu z siedzibą przy ul. Parkowej 2.

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy oparto się o następujące akty prawne:

- [1.2.1] Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. 2021 poz. 247 ze zmianami).
- [1.2.2] Prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r. (t.j. Dz.U. 2020 poz. 1219).
- [1.2.3] Ustawa o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (t.j. Dz.U. 2020 poz. 55).
- [1.2.4] Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (t.j. Dz.U. 2016 poz.1911).
- [1.2.5] Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (tekst jednolity Dz.U. 2016 poz.1967).
- [1.2.6] Ustawa o lasach z dnia 28 września 1991 r. (t.j. . Dz.U. 2021 poz. 1275).
- [1.2.7] Ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych z dnia 3 lutego 1995 r. (t.j. Dz.U. 2021 poz. 1326).
- [1.2.8] Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (t.j. Dz.U. 2021 poz. 624 z późn. zm.).
- [1.2.9] Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz.U. 2021 poz. 1420).
- [1.2.10] Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz.U. 2014 poz. 112).
- [1.2.11] Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz.U. 2019 poz. 2448).
- [1.2.12] Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz.U. 2021 poz. 710).

- [1.2.13] Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jednolity Dz.U. 2019 poz. 1839).
- [1.2.14] Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz.U. 2012 poz. 463).
- [1.2.15] Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. 2014 poz. 1409).
- [1.2.16] Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz.U. 2014 poz. 1408).
- [1.2.17] Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U. 2016 poz. 2183).
- [1.2.18] Ustawa z dnia 13 grudnia 2013 r o rodzinnych ogrodach działkowych (tekst jedn. Dz. U. 2021 poz. 1073)

Wymienione powyżej akty normatywne dały podstawę do wydania szeregu rozporządzeń oraz podejmowania na ich podstawie uchwał w sprawie tworzenia określonego typu obszarów i obiektów oraz wprowadzania ochrony gatunkowej roślin i zwierząt. Stanowią one również podstawę do konstrukcji planów zagospodarowania przestrzennego.

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy wykorzystano następujące materiały:

- [1.2.18] Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Bytom, przyjęte *uchwałą nr XVI/204/11 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 24 sierpnia 2011 r.*, zmienione *uchwałą nr X/120/13 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 25 lutego 2013 r.*, *uchwałą nr XXXVIII/485/17 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 27 lutego 2017 r.*, *uchwałą nr LXI/814/18 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 26 marca 2018 r.* oraz *uchwałą nr LXIV/839/18 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 28 maja 2018 r.*, *uchwałą nr XXXII/463/20 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 28 września 2020 r.* oraz *uchwałą nr XL/549/21 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 22 lutego 2021 r.*
- [1.2.19] Opracowanie ekofizjograficzne dla studium zagospodarowania przestrzennego miasta Bytom określające warunki geologiczno-górniczne. Wyk. EKOID 2008.
- [1.2.20] Opracowanie ekofizjograficzne dla gminy Bytom. Wyk. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Badawcze INTEREKO Sp. z o.o., Katowice 2003.
- [1.2.21] Aktualizacja Programu Ochrony Środowiska dla miasta Bytomia na lata 2012-2015 z perspektywą na lata 2016-2019. Wyk. Główny Instytut Górnictwa, Katowice, 2012.
- [1.2.22] Prognoza oddziaływania na środowisko projektu strategii rozwoju miasta Bytom 2020+. Wyk. DATAGIS.PL, Bytom lipiec 2014 r.
- [1.2.23] Plan gospodarki niskoemisyjnej dla gminy Bytom. Wyk. Energoekspert sp. z o.o., Bytom, 2015.
- [1.2.24] Raport o stanie miasta Bytom 2018. Urząd Miejski w Bytomiu, 2019 r.
- [1.2.25] Kondracki J. 2001. Geografia fizyczna. PWN, Warszawa.
- [1.2.26] Szczegółowa mapa geologiczna Polski, ark. Zabrze, w skali 1:50 000.

- [1.2.27] Paczyński B. (red.) 1993. Atlas hydrogeologiczny Polski 1:500 000. Część I. Systemy zwykłych wód podziemnych. PIG, Warszawa.
- [1.2.28] Kleczkowski A. 1998. Główne zbiorniki wód podziemnych (GZWP) w Polsce – własności hydrogeologiczne, jakość wód, badania modelowe. Kraków.
- [1.2.29] Mapa warunków występowania, użytkowania, zagrożenia i ochrony zwykłych wód podziemnych Górnośląskiego Zagłębia Węglowego i jego obrzeżenia w skali 1:100 000.
- [1.2.30] Mikołajków J., Sadurski A. 2017. Informator PSH Główne Zbiorniki Wód Podziemnych w Polsce. Państwowy Instytut Geologiczny Państwowy Instytut Badawczy, Warszawa, ss. 413.
- [1.2.31] Wagner J., Rolka M., Zembal M. 2009. Wody podziemne miast Polski. Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy, Warszawa.
- [1.2.32] Mapa hydrograficzna ark. Zabrze, w skali 1:50 000.
- [1.2.33] Gumiński R. 1948. Próba wydzielenia dzielnic rolniczo-klimatycznych. Przegląd Meteorologiczny i Hydrologiczny 1: 7-20.
- [1.2.34] Matuszkiewicz J.M. 2008a. Regionalizacja geobotaniczna Polski. IGiPZ, Warszawa (dostępne online: www.igipz.pan.pl).
- [1.2.35] Matuszkiewicz J.M. 2008b. Potencjalna roślinność naturalna Polski. IGiPZ, Warszawa (dostępne online: www.igipz.pan.pl).
- [1.2.36] Urbisz A. 2018. Chronione rośliny naczyniowe Wyżyny Śląskiej. Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska, Katowice, ss. 277.
- [1.2.37] Kaźmierczakowa R., Bloch-Orłowska J., Celka Z., Cwener A., Dajdok Z., Michalska-Hejduk D., Pawlikowski P., Szczęśniak E., Ziarnik K. 2016. Polska czerwona lista paprotników i roślin kwiatowych. Polish red list of pteridophytes and flowering plants. Kraków, Instytut Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk. ss. 48.
- [1.2.38] Parusel J.B., Skowrońska K., Wower A. 2007. Korytarze ekologiczne w Województwie Śląskim – koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego województwa. Etap I., CDPGŚ, Katowice.
- [1.2.39] <https://www.bytom.pl> internetowy serwis miasta Bytom
- [1.2.40] www.katowice.pios.gov.pl (raporty i informacje o stanie środowiska w woj. śląskim).
- [1.2.41] <http://sitplan.um.bytom.pl/iuip/mapa>
- [1.2.42] <http://geoserwis.gdos.gov.pl>
- [1.2.43] <https://www.bdl.lasy.gov.pl/>
- [1.2.44] www.beta.btsearch.pl
- [1.2.45] <http://mapa.plk-sa.pl/>

2. Informacja o zawartości, głównych celach analizowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.

2.1. Obszar opracowania i jego aktualne zagospodarowanie

Teren objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego położony jest w południowo – wschodniej części miasta Bytom. Omawiany obszar obejmuje fragment dzielnicy Rozbark obejmujący tereny znajdujące się na zachód od alei Jana Pawła II (droga wojewódzka nr 911) i na północ od linii kolejowej.

Generalnie granicę obszaru planu wyznaczają:

- Od południa przebieg magistralnej linii kolejowej relacji Chorzów – Batory – Tczew;
- Od zachodu ul. Stanisława Witczaka;
- Od północy granica miasta Bytom;
- Od wschodu Aleja Jana Pawła II (droga wojewódzka nr 911);

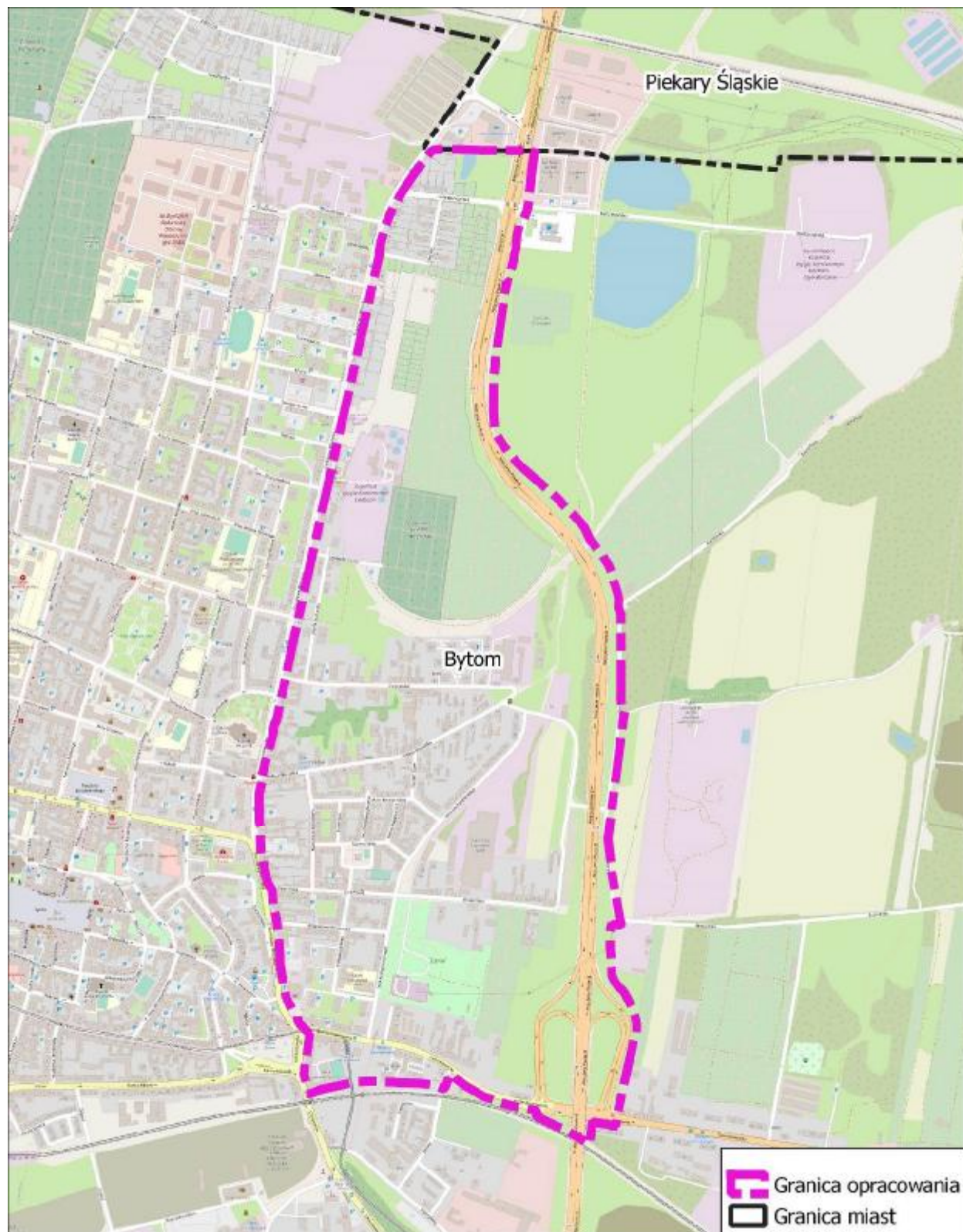
Omawiany obszar objęty projektem planu od strony południowej ograniczony jest istniejącą dwutorową linią kolejową. Tereny sąsiadujące po południowej stronie torowiska to obszary z **zabudową** mieszkaniową wielorodzinną (położona przy ul. Kopalnianej) oraz zagospodarowane w formie ogródków działkowych. W części wschodniej znajduje się plac manewrowy do nauki jazdy.

Wschodnia granica wyznaczona przez Aleje Jana Pawła II oddziela obszar opracowanie od terenów, które w przeważającej części pełnią rolę terenów biologicznie czynnych. W południowej części są to fragmenty ogródków działkowych, które dalej w kierunku na północ przechodzą w tereny nieużytków (w tym stanowiących pozostałość po polach uprawnych), wraz z fragmentami rozbieranej hałdy pogórnictwa. W północnej części w rejonie ul. Kędzierzyńskiej zmienia się charakter terenów sąsiadujących z omawianym obszarem. Znajduje się tu działająca stacja paliw płynnych oraz obiekty handlowo – usługowe.

Teren objęty planem od północy graniczy z Piekarami Śląskimi. Wzdłuż północnej granicy znajdują się tereny należące do hotelu „Rezydencja” oraz budynki mieszkalne wielorodzinne położone przy ul. Starej.

Od zachodu omawiany teren graniczy z terenami zabudowanymi. W północnej części zabudowa jest mniej intensywna. Znajdują się tu budynki mieszkalne wielorodzinne wraz z budynkami dawnej kopalni „Centrum” (aktualnie w likwidacji) z szybem Bolko. Zabudowie mieszkaniowej towarzyszą usługi i obiekty handlowe ze sklepami sieci Lidl i Biedronka. Kierując się na południe zabudowa nabiera charakteru typowo miejskiego z kamienicami w zabudowie kwartałowej.

Poglądową lokalizację terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania (MPZP) na tle miasta przedstawiono na poniższym rysunku (rys. 1).

Rysunek nr 1. Poglądowa lokalizacja terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Teren objęty projektem planu zagospodarowaniem nawiązuje do terenów przyległych. W południowej części omawianego obszaru dominuje zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna z kamienicami w zabudowie kwaterowej (tereny pomiędzy ulicami Siemianowicką i Feliksa Musialika).

Zdjęcie nr 1 Budynek u zbiegu ul. Św. Kingi i J. Kochanowskiego

W rejonie ulicy Brzezińskiej zabudowa mieszkaniowa sąsiaduje z terenami przemysłowymi znajdują się tu pozostałości po dawnych Warsztatach Naprawczych Górnośląskich Kolei Wąskotorowych.

Wzdłuż przebiegu Alei Jana Pawła II dominują tu tereny biologicznie czynne z ogródkami działkowymi.

W północnej części omawianego terenu zabudowa jest mniej intensywna. Budynek mieszkalny rozmieszczone są wzdłuż ulicy Stanisława Witczaka. Inny charakter mają budynki mieszkalne przy ul. Ułańskiej (tereny przy północnej granicy miasta). Dominuje tu zabudowa jednorodzinna w ogrodach.

Zdjęcie nr 2 Budynki jednorodzinne w rejonie ul. Ułańskiej

W północnej części terenu w rejonie ul. Leopolda Staffa znajdują się tereny dawnej kopalni „Centrum”. W pasie pomiędzy Aleją Jana Pawła II, a linią zabudowy przy ul. Witczaka znajduje się Cmentarz parafii św. Jacka oraz sąsiadujące z nim ogródki działkowe.

Infrastruktura komunikacyjna

Cały omawiany teren posiada rozwiniętą infrastrukturę drogową. Powiązania z terenami sąsiednimi realizowane są zarówno przez drogi klasy dojazdowej jak i przez główne ciągi komunikacyjne miasta jakimi są ulice Siemianowicka i Stanisława Witczaka oraz Aleja Jana Pawła II.

Aleja Jana Pawła II to równocześnie droga wojewódzka nr 911. Łączy ona miasta Bytom ze Świerklańcem i równocześnie pełni funkcję wschodniej obwodnicy Bytomia. Na odcinku znajdującym się w granicach projektu planu ma ona przebieg bezkolizyjny i posiada po dwa pasy ruchu w obu kierunkach. Z terenu w omawianych granicach wjazdu na drogę nr 911 realizowane są z ulic: Siemianowickiej, Brzezińskiej i Kędzierzyńskiej.

Zdjęcie nr 3 Aleja Jana Pawła II

Ulica Siemianowicka znajdująca się w południowej części omawianego terenu to równocześnie droga krajowa nr 94 (potocznie nazywana starą czwórką). Łączy ona województwa: dolnośląskie, opolskie, śląskie, małopolskie oraz podkarpackie. Aktualnie w związku z powstaniem autostrady A4 prowadzi ona głównie ruch lokalny, natomiast przejazdy tranzytowe realizowane są głównie autostradą.

Duże znaczenie dla skomunikowania omawianego terenu z pozostałymi częściami miasta ma ulica S. Witczaka. Wprawdzie nie została ona włączona w granice objęte projektem planu, jednak jest ona podstawą komunikacji terenów w omawianym obszarze z pozostałymi częściami miasta.

Zdjęcie nr 4 Ulica Siemianowicka

Przedmiotowy teren skomunikowany jest z pozostałymi częściami miasta poprzez istniejącą linię tramwajową. Linia ułożona została w ul. Siemianowickiej, której fragment przebiega w południowej części omawianego terenu. Ze względu na swój przebieg linia tramwajowa nie stanowi podstawy połączeń wewnątrz omawianego terenu.

Do infrastruktury komunikacyjnej obszaru planu należy również linia kolejowa relacji Chorzów Batory – Tczew. Dwutorowa linia kolejowa wyznacza południową granicę przedmiotowego terenu samo torowisko znajduje się poza granicami objętymi projektem planu.

Zaopatrzenie w media

Energia elektryczna jest dostarczana na przedmiotowy teren za pośrednictwem istniejącej sieci elektroenergetycznej. W południowej części terenu opracowania znajduje się stacja elektroenergetyczna „pogoda”, od której odchodzi w kierunku wschodnim linia elektroenergetyczna 110 kV.

Omawiany teren jest uzbrojony w sieć wodociągową oraz w sieć kanalizacyjną. Zasięg sieci odpowiada istniejącym obszarom zabudowy. Infrastrukturą wodociągową i kanalizacyjną na terenie miasta zarządza Bytomskie Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o.

Generalnie cały omawiany obszar posiada uzbrojenie w sieć gazową. Jedynie część budynków w północnej części terenu nie posiada podłączenia do sieci.

W obszarze planu sieć ciepłownicza występuje jedynie fragmentarycznie. Jej zasięgiem objęta jest część budynków w rejonie ulicy Siemianowickiej i Królowej Jadwigi oraz osiedle mieszkaniowe przy ul. Alojzjanów.

2.2. Charakterystyka zamierzeń planistycznych

W stanie istniejącym na całym omawianym terenie obowiązują miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Niewielki fragment w części północnej obejmujący teren od granicy miasta do ul. Ułańskiej wraz z północnym fragmentem ul. Stanisława Witczaka (do centrum ogrodniczego Kordan) znajduje się w zasięgu Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu położonego na północ od ul. Powstańców Śląskich, obejmującego obszar w rejonie ul. Dworskiej i al. Jana Pawła II, zwany planem "Dworska-Wschód", przyjętego uchwałą nr XLV/628/09 z dnia 27 kwietnia 2009 r.

Cały pozostały teren w omawianych granicach objęty jest przyjętym uchwałą nr LIV/786/09 z dnia 25 listopada 2009 r. Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego fragmentu obszaru Rozbarku.

W przedstawionym do oceny projekcie MPZP wprowadzono następujące przeznaczenia podstawowe terenów:

- MN – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- MW – teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
- MWU – teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usługowej,
- U – teren zabudowy usługowej,
- UKR – teren zabudowy usług kultu religijnego,
- PU – teren zabudowy produkcyjno – usługowej,
- KS - teren obsługi komunikacji samochodowej,
- KSP/ZP - teren parkingów i zieleni urządzonej,
- ITE - teren infrastruktury technicznej elektroenergetyki,
- KT – teren komunikacji tramwajowej,
- ZC – teren cmentarza,
- ZD – teren rodzinnych ogrodów działkowych,
- ZI – teren zieleni izolacyjnej,
- ZP – teren zieleni urządzonej,
- ZP/KDP – teren zieleni urządzonej i ciągów pieszych,
- KDG – teren drogi publicznej klasy głównej,
- KDZ – teren drogi publicznej klasy zbiorczej,
- KDL – teren drogi publicznej klasy lokalnej,
- KDD – teren drogi publicznej klasy dojazdowej,
- KDX – teren publicznego ciągu pieszo-jezdnego,
- KDW – teren drogi wewnętrznej,
- KDG/KDZ – teren skrzyżowania dwupoziomowego drogi publicznej klasy głównej i drogi publicznej klasy zbiorczej,

- KDG/KDX – teren skrzyżowania dwupoziomowego drogi publicznej głównej z ciągiem pieszo-jezdnym,
- KDL/KDG – teren skrzyżowania dwupoziomowego drogi publicznej klasy lokalnej i drogi publicznej klasy głównej,
- KDX/KDZ - teren skrzyżowania dwupoziomowego publicznego ciągu pieszo-jezdnego i drogi publicznej klasy zbiorczej

Projekt planu przedstawiony do oceny obejmuje tereny, dla których w stanie istniejącym obowiązują miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Wprowadzone zmiany są w zasadzie usankcjonowaniem stanu istniejącego. Istniejące plany ograniczały tereny aktualnie użytkowane jako biologicznie czynne (w tym tereny zieleni urządzonej i parkowej) wprowadzając w ich miejsce tereny zabudowy. Przykładem takim jest obszar położony w południowo – wschodniej części projektu plan – teren w kwadracie pomiędzy ulicami Brzezińską i Siemianowicką oraz nasypem kolejki wąskotorowej i DW 911. W obszarze tym budynki koncentrują się wzdłuż w/w ulic. Pomiedzy linią zabudowy znajdują się tereny biologicznie czynne wraz z parkiem „Szynol” oraz ogródkami działkowymi przebiegającymi równolegle do Alei Jana Pawła II. Zgodnie z dotychczasowymi ustaleniami planistycznymi teren ten wskazany został do całkowitego przekształcenia, obejmującego rozbudowę terenów mieszkaniowych kosztem ogrodów działkowych oraz istniejących terenów zieleni (wraz z ograniczenie powierzchni parku) wraz z budową terenów parkingów wzdłuż DW911 (KS2) oraz przy ul. Brzezińskiej (KS12). Aktualnie projekt planu przewiduje zachowanie istniejących zagospodarowań i utrzymanie terenów zieleni parkowej oraz izolacyjnej wzdłuż przebiegu alei Jana Pawła II. Częściowo poszerzone zostaną powierzchnie terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, zachowane zostaną jednak istniejące ogródki działkowe.

W części omawianego terenu położonej po południowej stronie ulicy Siemianowickiej zgodnie z dotychczasowymi ustaleniami planistycznymi funkcjonowały tereny zabudowy mieszkaniowo – usługowej wraz z wydzielonymi terenami usług produkcyjnych (PU) oraz z wydzielonym terenem sportowym w ramach terenu usług sportu (US1) zlokalizowane pomiędzy budynkami. Aktualnie projekt planu dla wszystkich obszarów zabudowy wprowadza zabudowę mieszkaniowo – usługową. Określa on szczegółowo dopuszczenia w zagospodarowaniu dla poszczególnych terenów obejmujące między innymi istniejące zagospodarowana w tym obiekty sportowe (15 MWU).

Na terenie ograniczonym ulicą Brzezińską od południa oraz przebiegiem kolejki wąskotorowej od zachodu i drogą DW911 od wschodu dotychczasowy plan, utrzymuje istniejące tereny zabudowy znajdujące się wzdłuż ul. Brzezińskiej. Wskazuje on równocześnie teren po byłych Warsztatach Naprawczych Górnośląskich Kolei Wąskotorowych do pełnienia funkcji usług sportu (US2). Z kolei nowym zagospodarowaniem (nie zrealizowanym) jest wprowadzenie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wraz z niezbędną infrastrukturą drogową (KDD). W północnej części tego fragmentu w pasie pomiędzy byłym torowiskiem i drogą DW 911 wprowadzono terenu produkcyjno – usługowe z towarzyszącą zabudową mieszkaniową. Niewielki teren wzdłuż krawędzi drogi DW 911 pozostawiony został w formie zieleni izolacyjnej. Projekt planu przedstawiony do oceny zamienia usługi sportu w obszarze zabudowy dawnych Warsztatów Naprawczych Kolei Wąskotorowych na usługi hotelowe, centra

wystawienniczo – kongresowe, ośrodki szkoleniowe. Podobny sposób zagospodarowania wprowadzony został na terenie dotychczas wskazanym do zabudowy w formie budynków jednorodzinnych. Na terenie tym (7U) jako jedynym w obszarze planu dopuszczono możliwość lokalizacji ogniw fotowoltaicznych wytwarzających energię o mocy przekraczającej 100 kW. Projekt planu zachowuje istniejące w tej części tereny związane z gospodarką odpadami wprowadzając teren 6U w miejscu istniejącego punktu skupu (dotychczas teren PUM 2). W pozostałej części tego terenu wprowadzono tereny biologicznie czynne w postaci zieleni izolacyjnej.

W pozostałe części obszaru planu zmiany są mniejsze i dotyczą poszczególnych jednostek. Generalnie wszystkie tereny usług zostały oznaczone w projekcie planu tym samym symbolem, a szczegółowe przeznaczenia i ograniczenia określone zostały w tekście planu. Wydzielone wśród obszarów zabudowy tereny parkingów (KS3, KS5 -7, KS 10 i KS11 KS14) aktualnie zostały włączone do jednostek określających sposób zabudowy (MW, U). Zachowane zostało wydzielenie parkingu przy ul. Leopolda Staffa, jednak teren posiada zmieniony kształt (aktualnie 1KS).

Powiększona została strefa zabudowy mieszkaniowej (położona w północnej części ul. Witczaka) w stosunku do obowiązujących zapisów planu. Aktualnie tereny zabudowy mieszkaniowo – usługowej wprowadzone zostały wzdłuż linii drogi i do granicy ogródków działkowych.

2.3. Powiązania projektowanego dokumentu z innymi dokumentami

Oceniany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego generalnie realizuje ustalenia zawarte w obowiązującym ustawodawstwie (wymienionym w pkt. 1.2).

Zapisy planu w większości, wraz z ograniczeniami i dopuszczeniami, realizują politykę rozwoju miasta przyjętą na szczeblu lokalnym i ponadlokalnym określoną w takich dokumentach jak:

1. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+ (przyjęty uchwałą Nr V/26/2/2016 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 29 sierpnia 2016 r.).
2. Strategia Rozwoju Województwa Śląskiego "Śląskie 2020+" (przyjęta uchwałą Nr IV/38/2/2013 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 1 lipca 2013 r.).
3. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Bytom, przyjęte uchwałą nr XVI/204/11 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 24 sierpnia 2011 r., zmienione uchwałami: nr X/120/13 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 25 lutego 2013 r., nr XXXVIII/485/17 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 27 lutego 2017 r., nr LXI/814/18 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 26 marca 2018 r., nr LXIV/839/18 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 28 maja 2018 r., nr XXXII/463/20 z dnia 28 września 2020 r. oraz nr XL/549/21 z dnia 22 lutego 2021 r.
4. Aktualizacja Programu Ochrony Środowiska dla miasta Bytomia na lata 2012-2015 z perspektywą lat 2016-2019. Wyk. Główny Instytut Górnictwa, Katowice, 2012.
5. Plan gospodarki niskoemisyjnej dla gminy Bytom. Wyk. Energoekspert sp. z o.o., Bytom, 2015.

Plan uwzględni również założenia ochrony środowiska gruntowo-wodnego określonego na szczeblu ponadlokalnym. Nie stoi ponadto w sprzeczności z zaleceniami zawartymi w opracowaniu ekofizjograficznym dla miasta Bytomia.

3. Informacja o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

W czasie sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko stosuje się różnorodne metody analityczne i waloryzacyjne. Aktualnie brak jest znormalizowanego nazewnictwa w tym zakresie. W niniejszym opracowaniu posłużono się między innymi następującymi metodami:

- w zakresie opisu stanu środowiska posłużono się metodami analitycznymi,
- w zakresie prognozowania wielkości oddziaływania na środowisko na etapie realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zastosowano prognozowanie przez analogie, biorąc pod uwagę analizy i badania obszarów o podobnym zagospodarowaniu terenu, charakterze i funkcjach.

Podczas przygotowywania niniejszej prognozy nie napotkano trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy, które uniemożliwiłyby określenie wpływu przedstawionego do oceny projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko

4. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Przedstawiony do oceny projekt planu obejmuje tereny położone w granicach miasta Bytom. W stanie istniejącym teren posiada różne formy zagospodarowania. Występują tu obszary z dominującą zabudową mieszkaniową i mieszkaniowo – usługową w historycznym układzie urbanistycznym. Aktualnie w obszarze planu brak jest większych obiektów przemysłowych. Pozostałością po nich są obiekty byłej kopalni „Bobrek – Centrum” z szybem „Witczak” oraz pozostałości po Warsztatach Naprawczych Kolei Wąskotorowych. Duży udział mają tu tereny biologicznie czynne występujące w różnej formie na całym omawianym obszarze. Największe powierzchnie zabudowy koncentrują się zachodniej części omawianego terenu.

Plan przedstawiony do oceny w zasadzie sankcjonuje istniejące zagospodarowania, a obszary zabudowy poszerzone zostają w niewielkim stopniu. Zgodnie z zapisami planu ograniczona zostaje możliwość wprowadzanie obiektów potencjalnie i mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko.

Zachowany zostaje istniejący układ drogowy. Przekształceniu w teren zielni urządzonej i ciągów pieszych ulega natomiast teren byłego torowiska.

Jakość poszczególnych elementów środowiska takich jak powietrze, wody powierzchniowe czy wody podziemne na terenie województwa śląskiego, jak również na przedmiotowym terenie podlega monitoringowi prowadzonemu m.in. przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska (WIOŚ) w Katowicach.

W ocenianym projekcie planu wprowadzono zapisy dotyczące zasad ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego w postaci ustaleń, nakazów i zakazów ograniczających negatywne

oddziaływanie na środowisko. Z uwagi na ujęte w miejscowym planie zapisy z zakresu ochrony środowiska oraz charakter wprowadzanych przeznaczeń terenów za wystarczający uznaje się generalnie wspomniany wyżej monitoring prowadzony przez WIOŚ w Katowicach.

5. Określenie, analiza i ocena istniejącego stanu środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

5.1. Stan zasobów środowiska

Stan środowiska na przedmiotowym terenie kształtowany jest nie tylko przez czynniki miejscowe, ale jest także wypadkową jej powiązań z otoczeniem.

Teren objęty projektem planu położony jest na obszarze miejskim Bytomia. Cały omawiany obszar na przestrzeni lat został przekształcony i zagospodarowany. W południowej części w obszarze ograniczonym ulicami Siemianowicką, Jana Kochanowskiego i dawnym przebiegiem linii kolejowej (na północ od ul. Alojzjanów) dominuje zabudowa typowo miejska z układem kamienic tworzącym niejednokrotnie zamknięte podwórka. Tereny biologicznie czynne towarzyszą tu istniejącej zabudowie w formie terenów zielni urządzonej wpisanej pomiędzy istniejącymi budynkami. Pełnią one również funkcje placów zabaw i skwerów (np. plac Św. Barbary).

Na wschód od ul. Jana Kochanowskiego udział terenów biologicznie czynnych jest wyższy. W tej części zabudowa koncentruje się wzdłuż ul. Brzezińskiej oraz Siemianowickiej. Tereny niezbudowane położone wzdłuż przebiegu Alei Jana Pawła II to głównie zieleń nieurządzona jedyny wyjątek stanowią ogródki działkowe w pasie pomiędzy ulicami Siemianowicka i Brzezińska.

Północna część terenu jest mniej zurbanizowana. Budynki wielorodzinne zlokalizowane są wzdłuż ul. S. Witczaka, natomiast w rejonie ulicy Ułańskiej dominują budynki jednorodzinne w ogrodach. Tereny o innym charakterze zabudowy to zabudowania byłej KWK Bobrek – Centrum z szybem Witczak. Znaczny udział w tej części terenu mają obszary biologicznie czynne, które zagospodarowane są w formie ogródków działkowych.

Zgodnie z podziałem fizycznogeograficznym kraju według Kondrackiego (2001) [1.2.25] omawiany teren znajduje się w obrębie prowincji Wyżyny Polskie, podprowincji Wyżyny Śląsko-Krakowskiej (341), makroregionu Wyżyna Śląska (341.1) oraz mezoregionu Wyżyna Katowicka (341.13).

5.1.1. Ukształtowanie powierzchni terenu

Omawiany teren położony jest w obrębie Wyżyny Katowickiej, zlokalizowanej w środkowej części Wyżyny Śląskiej, w obszarze Górnośląskiego Okręgu Przemysłowego. Wyżyna Katowicka zbudowana jest z węglonośnych skał karbońskich, na których zalegają dolomity i wapień środkowego triasu. Intensywne wydobycie węgla kamiennego i rozwój innych działów przemysłu ciężkiego w obrębie tego regionu doprowadziły do znaczącego przekształcenia pierwotnej rzeźby terenu.

Zgodnie z materiałami archiwalnym (mapy archiwalne <https://sitplan.um.bytom.pl/>) pierwotnie omawiany teren generalnie posiadał nachylenie w kierunku północno – zachodnim. W rejonie dzisiejszego przecięcia ul. brzezińskiej z Aleją Jana Pawła II znajdowało się lokalne wyniesienie (302,1 m npm). Na terenach niezagospodarowanych teren łagodnie opadała by w północno – zachodniej części osiągnąć rzędną 287,6 m npm.

Naturalna rzeźba terenu w wyniku antropopresji została przekształcona. Z jednej strony wpływ na ukształtowanie miała prowadzona w podłożu eksploatacja węgla kamiennego, z drugiej strony teren podlegał przekształceniu w związku z wprowadzaniem na powierzchni zagospodarowaniem.

Ukształtowanie powierzchni ziemi zostało zmienione między innymi na skutek niwelacji terenu pod obiekty kubaturowe, place oraz ciągi komunikacyjne, a także podczas tworzenia nasypów. Poprzez środkową część omawianego terenu przebiegała linia kolejowa. Aktualnie jest ona zlikwidowana pozostał jedynie ślad po byłym nasypie kolejowym. W projekcie planu teren przebiegu linii został zagospodarowany jako teren zieleni i ciągów pieszych oraz parkingów. Jedynie na niewielkim fragmencie graniczącym z ul. Leopolda Staffa wprowadzono tereny zabudowy usługowej.

W formie nasypu funkcjonuje natomiast ślad po byłej kolejce wąskotorowej zachowany i chroniony jako zagospodarowanie historyczne omawianego terenu.

Aktualnie omawiany fragment miasta posiada w zasadzie płaskie ukształtowanie terenu różnice w wysokości są raczej niewyczuwalne. Zachowane zostały pierwotne spadki w kierunku północno-zachodnim z lokalnie wyniesioną częścią w rejonie węzła w Al. Jana Pawła II.

5.1.2. Budowa geologiczna

Jak nadmieniono powyżej, teren objęty projektem planu położony jest na obszarze mezoregionu Wyżyna Katowicka. Jest to region geomorfologiczny Wyżyny Śląskiej, zbudowany z węglonośnych skał karbońskich. Zalegają na nich dolomity i wapienie środkowego triasu. Region ten jest silnie zurbanizowany i uprzemysłowiony, a występujące tu złoża węgla kamiennego polegają eksploatacji górniczej [1.2.25].

Zgodnie ze Szczegółową Mapą Geologiczną Polski ark. 910 – Bytom (M-34-50-D) bezpośrednio podłoże omawianego terenu budują utwory czwartorzędowe i triasu środkowego.

Całą środkową część obszaru planu budują utwory litologicznie wykształcone jako piaski, gliny i mułki zwietrzelinowe ($_{pgm}ZQ$) na glinach zwałowych. Jedynie w części południowej w rejonie skrzyżowania Alei Jana Pawła II z ul. Siemianowicką bezpośrednio podłoże zbudowane jest z wychodni triasu środkowego litologicznie wykształconych w postaci dolomitów i wapieni (warstwy jemielnickie i tarnowickie ($_{dow}T_2$)) oraz dolomity kruszonośne ($_{do}T_2$). W północnej części terenu w rejonie obiektów likwidowanej KWK „Centrum” wychodnie triasu litologicznie wykształconych w postaci dolomitów i wapieni (warstwy jemielnickie i tarnowickie ($_{dow}T_2$)).

Warunki górnicze

Teren objęty projektem planu położony jest w zasięgu udokumentowanych złóż:

- 1) złoża węgla kamiennego "Centrum" - nr systemowy 8206;

- 2) złożę węgla kamiennego "Centrum I" - nr systemowy 19117;
- 3) złożę węgla kamiennego "Rozbark" - nr systemowy 330;
- 4) złożę węgla kamiennego "Bytom II" - nr systemowy 8003;
- 5) złożę węgla kamiennego "Bytom II-1" - nr systemowy 9744;
- 6) złożę węgla kamiennego "Centrum-Szombierki" - nr systemowy 329;

Obszar projektu planu położony jest poza granicami terenów i obszarów górniczych.

W obszarze objętym planem w przeszłości prowadzona była płytką eksploatacja rud cynkowo – ołowionych o głębokości do 100 m, w części wschodniej i południowej może nastąpić reaktywacja zrobów porudnych. W granicach omawianego terenu znajdują się nieczynne szyby porudne, których lokalizację oznaczono na rysunku planu.

5.1.3. Warunki hydrogeologiczne

Występują tu piętra wodonośne: czwartorzędowe, triasowe i karbońskie. Piętro czwartorzędowe nie tworzy w granicach Bytomia ciągłej pokrywy. Obszar miasta znajduje się częściowo w zasięgu użytkowego poziomego wodonośnego, który w utworach triasowych związany jest z wychodniami utworów węglanowych. Miąższość zawodnionych utworów jest jednak zwykle niewielka. Karbońskie piętro wodonośne tworzone jest przez zespół szczelinowo-porowych poziomów wodonośnych rozdzielanych wkładkami iłwców i mułowców [1.2.31].

Teren opracowania jest zlokalizowany jest poza Głównymi Zbiornikami Wód Podziemnych. Najbliżej położony jest GZWP nr 329 „Zbiornik Bytom”, oddalony o ok. 800 m na północ od granic obszaru objętego projektem miejscowego planu.

Jednolite części wód podziemnych (JCWPd)

Przedmiotowy teren położony jest w zasięgu dwóch jednolitych części wód podziemnych (JCWPd). Południowa część obszaru planu (na południe od obiektów KWK Centrum) znajduje się w obszarze dorzecza Odry, region wodny Górnej Odry i pozostaje w zasięgu JCWPd 129 (kod PLGW6000129). Zgodnie z planem gospodarowania wodami obszaru dorzecza Odry przedmiotowa JCWPd posiada słaby stan ilościowy oraz dobry stan chemiczny, a osiągnięcie celów środowiskowych jest zagrożone.

Jako cele środowiskowe przyjęto dobry stan chemiczny i mniej rygorystyczny cel ochrona stanu ilościowego przed dalszym pogarszaniem.

JCWPd przeznaczona została do poboru wodny na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę i dostarcza średnio powyżej 100 m³ wody na dobę.

Północna część obszaru planu położna jest w regionie wodnym Małej Wisły obszar dorzecza Wisły i pozostaje w zasięgu JCWPd 111 (PLGW2000111). Przedmiotowa JCWPd charakteryzuje się słabym stanem ilościowym i słabym stanem chemicznym, a osiągnięcie celów środowiskowych jest zagrożone.

JCWPd przeznaczona została do poboru wodny na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę i dostarcza średnio powyżej 100 m³ wody na dobę.

Jako cele środowiskowe dla stanu chemicznego przyjęto dobry stan i mniej rygorystyczny cel dla parametru NO₃ (ochrona stanu przed dalszym pogarszaniem). W przypadku stanu ilościowego jako cel środowiskowy przyjęto ochronę stanu ilościowego przed dalszym pogarszaniem.

5.1.4. Powierzchnia ziemi i gleby

Teren położony w granicach administracyjnych Bytomia charakteryzuje się znacznym zróżnicowaniem pokrywy glebowej. Na obszarach położonych w zasięgu Wyżyny Katowickiej, włączając w to teren opracowania, częste są wytwarzające się na glinach i mułkach zwiertzelinowych gleby brunatne, tworzące się obok rędzin również na skałach węglanowych. Na piaskach często wykształcają się bielice. Na obszarze objętym projektem planu utwory karbońskie i triasowe przykryte są utworami czwartorzędowymi, reprezentowanymi głównie przez piaski, gliny i mułki zwiertzelinowe.

Na charakteryzowanym terenie naturalnie występowały warunki sprzyjające głównie tworzeniu się gleb brunatnych gliniastych, a miejscami także bielic. Aktualnie ze względu na wieloletnią presję człowieka, na obszarach zabudowanych oraz w sąsiedztwie ciągów komunikacyjnych, szczególnie dróg o znacznym natężeniu ruchu (Aleja Jana Pawła II), obecnie występują w większości gleby antropogeniczne z grupy gleb urbanoziemnych oraz powierzchnie bezglebowe. Pierwotna pokrywa glebowa została tu w znacznej mierze przekształcona m.in. poprzez zdarcie wierzchniej warstwy, zasypanie, przekopanie czy pokrycie materiałem obcym. Doszło tym samym do mechanicznego przekształcenia profilów glebowych, częściowego lub całkowitego zatarcia poziomów genetycznych, ich wymieszaniu między sobą lub z materiałem obcym, przy jednoczesnej zmianie stosunków powietrzno-wodnych i właściwości chemicznych.

Na terenie opracowania występują ponadto utwory typologicznie zaliczone do ekranosoli (gleb przykrytych). Powierzchnie przykrywające występują głównie w postaci asfaltu i litego betonu. Trwające zagospodarowanie terenu uniemożliwia lub opóźnia ponowne odtworzenie pokrywy glebowej.

Na ograniczonej przestrzeni, głównie w obrębie ogrodów działkowych (jednostka 1-2 ZD) wskutek stosowania zabiegów agrotechnicznych wykształcają się gleby kulturoziemne o pogłębionym poziomie próchnicznym i ulepszonej dla produkcji roślinnej strukturze. Regularnie powtarzane zabiegi skutkują z czasem wytworzeniem się gleb o zmodyfikowanych przez człowieka właściwościach, typowych dla upraw ogrodowych, czyli hortisoli.

Zgodnie z materiałami archiwalnymi [1.2.22] środowisko glebowe w Bytomiu w znacznej mierze jest zanieczyszczone substancjami wprowadzonymi przez opady atmosferyczne i spaliny samochodowe, a główną przyczyną tego stanu są pyły, pary oraz gazy emitowane głównie przez zakłady przemysłowe, sektor energetyczny i transport.

5.1.5. Wody powierzchniowe

Przez teren objęty planem przebieg dział wodny i rzędu rozdzielnicy dorzecze Wisły i Odry. Dział przebieg wzdłuż Alei Jana Pawła II i następnie w rejonie ul. Tramwajarzy przecina równoleżnikowo omawiany teren.

Północna część obszaru planu obejmująca tereny w rejonie ulic Kędzierzyńskiej i Ułańskiej położona jest

w zlewni IV rzędu rzeki Szarlejki. Szarlejka jest prawostronnym dopływem Brynicy i przepływa ona w odległości około 723 m od granic obszaru objętego projektem planu. Zlewnia została zurbanizowana i przekształcone zostały w niej warunki wodne, nie stanowi więc ona podstawy drenażu dla omawianego terenu.

Południowa część (znajdująca się w dorzeczu Odry) znajduje się w zlewni III rzędu rzeki Bytomki. Ma on swoje źródła u podnóża wzniesienia w lesie miechowickim i jest dopływem rzeki Kłodnicy.

W granicach planu brak jest naturalnych zbiorników wodnych. Jedyne zbiorniki znajdują się na północ od ul. Kędzierzyńskiej i jest to zbiornik bezodpływowy .

Jednolite części wód powierzchniowych

Przedmiotowy obszar znajduje się w zasięgu jednolitych części wód powierzchniowych:

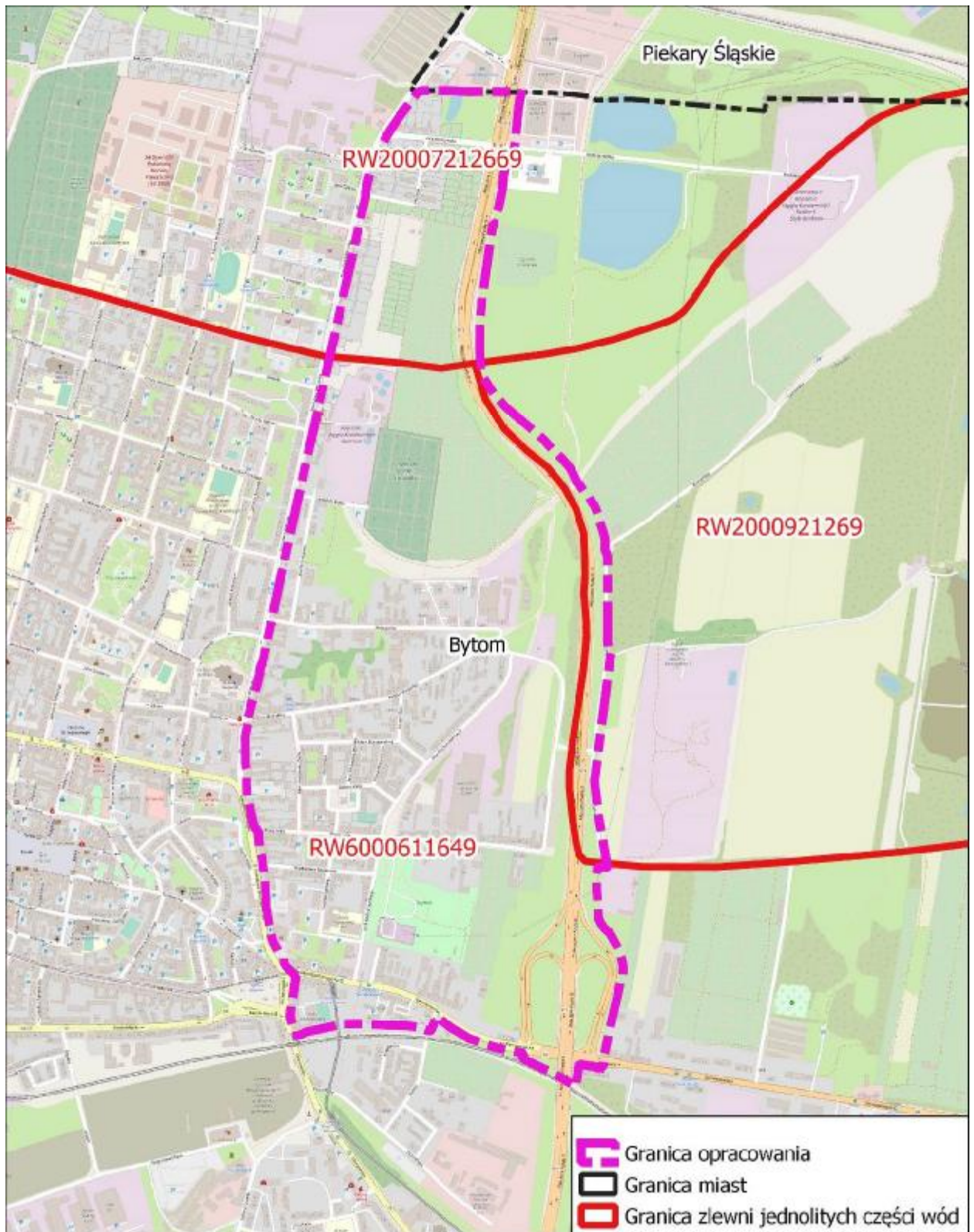
- JCWP Szarlejka (PLRW20007212669) (część północna) w Dorzeczu Wisły
- JCWP Brynica od Zbiornika Kozłowa Góra do ujścia (PLRW 2000921269) (część północno - wschodnia) w Dorzeczu Wisły
- JCWP Bytomka (PLRW6000611649) (część południowa) w Dorzeczu Odry

Północna część terenu położona w obszarze dorzecza Wisły, i zgodnie z planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły znajduje się w zasięgu jednolitej części wód powierzchniowych o kodzie PLRW20007212669 (Szarlejka). Przedmiotowa silnie zmieniona część wód charakteryzuje się złym potencjałem, a osiągnięcie celów środowiskowych jest zagrożone.

Jako cele środowiskowe przyjęto dla JCWP dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny. Dla JCWP przyjęto odstępstwo. Ze względu na brak możliwości technicznych i dysproporcjonalne koszty przyjęto przedłużenie terminu osiągnięcia celu do 2027r.

Niewielki fragment terenu wzdłuż alei Jana Pała II należy do JCWP Brynica od Zbiornika Kozłowa Góra do ujścia (PLRW 2000921269). Granica przebiegu zlewni przeprowadzona jest w ciągu przebiegu drogi. Przedmiotowa silnie zmieniona część wód charakteryzuje się złym potencjałem, a osiągnięcie celów środowiskowych jest zagrożone. Podobnie jak w przypadku JCWP Szarlejka jako cele środowiskowe przyjęto dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny oraz przyjęto przedłużenie terminu osiągnięcia celu do 2027r.

Południowa część omawianego terenu znajduje się w JCWP Bytomka (PLRW6000611649), która została zaklasyfikowana jako naturalna część wód. Jest ona monitorowana, jej stan jest zły, a możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, jakimi są osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego i dobrego stanu chemicznego, zagrożona. Ze względu na brak możliwości technicznych i dysproporcjonalne koszty ustalono mniej rygorystyczne cele, a termin osiągnięcia dobrego stanu wyznaczono na rok 2027.

Rysunek nr2. Teren opracowania na tle Jednolitych Części Wód Powierzchniowych

5.1.6. Warunki klimatyczne

Według klasyfikacji klimatyczno-rolniczej opracowanej przez Gumińskiego (1948) [1.2.33], obszar Bytomia, a więc i terenu objętego projektem planu, położony jest w granicach XV dzielnicy klimatycznej (dzielnica częstochowsko-kielecka).

Zasadniczy wpływ na kształtowanie się warunków klimatycznych na terenie Bytomia, jak również w obrębie omawianego obszaru, mają wpływy oceanicznych mas powietrza. Sporadycznie uwidacznia się także oddziaływanie zwrotnikowego powietrza, docierającego tu od południowego zachodu przez Bramę Morawską. W chłodnej porze roku warunki klimatyczne kształtują także zimne masy powietrza arktycznego napływającego z północy.

Wilgotność względna powietrza waha się od 68 do 84%. Średnia temperatura najzimniejszego miesiąca, tj. stycznia wynosi ok. -3 °C, natomiast najcieplejszego, lipca, +16,8 °C. Średnia roczna temperatura wynosi +8,12 °C. Średnia roczna suma opadów osiąga ok. 723 mm, przy czym najwyższe opady notowane są w lipcu, a najniższe w lutym. Bytom, podobnie jak i cały obszar aglomeracji Górnośląskiej, cechuje dość długi okres zalegania pokrywy śnieżnej oraz stosunkowo duża jej przeciętna grubość w porównaniu do nizinnych terenów Polski środkowej.

Warunki aerosanitarne

Aktualnie bezpośrednio na terenie objętym projektem planu jak i na terenie miasta Bytomia nie zostały zlokalizowane stacje pomiarowe działające w sieci monitoringu jakości powietrza prowadzonego przez GIOŚ. Najbliższe stacje pomiarowe zlokalizowane są w Katowicach i w Zabrze.

Niemniej jednak corocznie publikowany jest raport o stanie środowiska w województwie śląskim. Najnowszy raport pochodzi z roku 2020 i zawiera ocenę na podstawie dokonywanych pomiarów w poszczególnych stacjach pomiarowych oraz określa stan powietrza w poszczególnych regionach województwa. Dokonano tu klasyfikacji rocznej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia ludzi (klasyfikacja podstawowa – klasy A-C). Zgodnie z przedmiotowym raportem miasto Bytom położone jest w strefie Aglomeracji górnośląskiej, dla której stan powietrza ze względu na zawartość dwutlenku azotu, ozonu, benzenu, tlenku węgla, ołowiu, arsenu, kadmu, niklu zakwalifikowano do klasy A. Natomiast zawartość azotu, pyłu (PM₁₀ i PM_{2,5}) oraz benzo(a)pirenu klasyfikuje do klasy C.

Zakwalifikowanie do klasy C oznacza iż stężenia przekraczały standardy jakości powietrza. Natomiast w strefie klasy A jakość powietrza nie przekraczała poziomów dopuszczalnych i docelowych poszczególnych substancji wg kryterium ochrony zdrowia.

5.1.7. Warunki florystyczno-faunistyczne

Siedliska przyrodnicze i szata roślinna

Zgodnie z podziałem Polski na regiony geobotaniczne według Matuszkiewicza (2008a) [1.2.34] obszar planu jest zlokalizowany w zasięgu następujących jednostek:

Prowincja Środkowoeuropejska,

Podprowincja Środkowoeuropejska Właściwa,
Dział Wyżyn Południowopolskich (C),
Kraina Górnśląska (C.3.),
Okręg Górnśląski Właściwy (C.3.1.),
Podokręg Bytomsko-Mysłowicki (C.3.1.n).

Do potencjalnej roślinności naturalnej terenu objętego projektem planu zaliczają się zbiorowiska wielogatunkowych i wielowarstwowych lasów, należące do grądów *Tilio-Carpinetum* (Matuszkiewicz 2008b) [1.2.35].

Na przestrzeni lat, pod wpływem działalności człowieka, pierwotne siedliska przyrodnicze obszaru opracowania, jak również towarzysząca im szata roślinna, fauna i mykobiota uległy znaczącym przekształceniom. W chwili obecnej zbiorowiska naturalnej roślinności potencjalnej nie występują na przedmiotowym terenie, nawet w zubożałej czy fragmentarycznej postaci.

Istniejące w granicach opracowania zadrzewienia nie posiadają cech naturalnych grądów subkontynentalnych. W omawianym obszarze zadrzewienia występują na terenach zielni urządzonej oraz wzdłuż przebiegu drogi wojewódzkiej. Dodatkowo pojedyncze drzewa bądź mniejsze powierzchniowo formy zadrzewień wpisane są w tereny zabudowane w formie miejskich skwerów (np. przy placu Barbary czy zadrzewienia wokół Placu zabaw Szynol) bądź pojedynczych drzew czy alei wzdłuż ulic. Dodatkowo zadrzewienia ciągną się wzdłuż przebiegu dawnych torowisk (wąskotorówki oraz linii kolejowej).

Ogólnie szata roślinna największym przekształceniom uległa w części gdzie występują tereny gęsto zabudowane. Po wschodniej stronie terenu opracowania po wcześniejszych przekształceniach na skutek wtórnej sukcesji szata roślinna została stopniowo odtworzona, choć w postaci innej, niż pierwotnie.

W nasadzeniach zieleni miejskiej, towarzyszących osiedlom i ciągom komunikacyjnym wyróżnić można kasztanowca zwyczajnego *Aesculus hippocastanum* i jesion wyniosłego *Fraxinus excelsior*, lipy *Tilia* ssp., robinie akacjową *Robinia pseudoacacia* i in.. W płatach roślinności ruderalnej spotkać można rumianek bezpromieniowy *Matricaria discoidea*, jęczmień płonny *Hordeum murinum* i żółtlicę drobnokwiatową *Galinsoga parviflora*.

Większość terenów niezagospodarowanych zdominowanych zostało przez inwazyjne gatunki nawłoci: nawłoc kanadyjska *Solidago canadensis* i nawłoc późna *Solidago gigantea*. Dotyczy to zwłaszcza terenów położonych wzdłuż Alei Jana Pawła II. Zaroślom nawłoci towarzyszy zwykle wiatrosiewna i szybko rosnąca brzoza brodawkowata *Betula pendula* i bez czarna *Sambucus nigra* oraz rdestowiec ostrokończysty *Reynoutria japonica*.

Zdjęcie nr 5 Nawłóć w rejonie byłego (zlikwidowanego torowiska)

Dość znaczne powierzchnie w granicach obszaru opracowania zajmują ogrody działkowe. Na ich terenie wykształcają się specyficzne fitocenozy. Charakteryzuje je m.in. znaczny udział roślin użytkowych, w tym przede wszystkim taksonów obcego pochodzenia, oraz stała presja człowieka, wprowadzającego jedne gatunki i odmiany, a jednocześnie ograniczającego występowanie innych, niepożądanych gatunków, tzw. „chwastów”. Należy podkreślić, że mimo antropogenicznego charakteru ogrody działkowe odgrywają ważną rolę w zachowaniu i ochronie bioróżnorodności, zwłaszcza na terenach miejsko-przemysłowych. Wśród uprawianych roślin występują m.in. liczne gatunki nektarodajne czy rośliny wytwarzające owoce lub nasiona chętnie jądane przez ptaki, w tym przez przedstawicieli awifauny zimujących w mieście.

W obrębie cmentarza roślinność jest uboga. Najczęściej występują tu powierzchnie niezadarnione w większości utwardzone. Elementami flory są tu przedstawiciele dendroflory odpowiadające gatunkom występującym na terenie miasta. Odróżniającym od terenów przyległych jest występowanie żywotników z cyprysikami i tują.

Niewielki pas terenu położony za linią zabudowy wzdłuż ul. Brzezińskiej jest użytkowany rolniczo. W czasie wizji terenowej był on zaorany. Użytkom rolnym towarzyszą zwykle zbiorowiska roślin Bobowate, motylkowate (Fabaceae Lindl., Papilionaceae Giseke), mogą występować również astrowate (Asteraceae).

Zdjęcie nr 6 Pole orne w na północ od ul. Brzezińskiej

Na florę terenu opracowania składają się przede wszystkim pospolite i częste rośliny naczyniowe oraz mszaki. Zarówno kwerenda materiałów archiwalnych np. [1.2.36], jak i wizje terenowe, nie wykazały na omawianym terenie stanowisk gatunków roślin lub grzybów chronionych i/lub zaliczanych do zagrożonych wyginięciem..

Fauna

Skład fauny na opisywanym terenie determinowany jest przez występujące tu siedliska. W części zachodniej terenu opracowania spotykać będziemy gatunki typowo miejskie, związane z występującą tu gęstą zabudową. Liczne będą bezkręgowce, zwłaszcza owady i ślimaki. Miasto stanowi też dogodne siedlisko dla gryzoni. Ponadto występuje tu szereg synantropijnych miejskich gatunków ptaków: bogatka *Parus major*, gołąb miejski *Columba livia* forma *urbana*, sroka *Pica pica*, szpak *Sturnus vulgaris*, wróbel *Passer domesticus*. Bogatsza jest fauna terenów zieleni nieurządzonej wokół budynków po byłych warsztatach, gdzie dodatkowo stwierdzono kowalika *Sitta europaea*, rudzika *Erithacus rubecula*, kosa *Turdus merula*, ziembę *Fringilla coelebs*, grubodzioba *Coccothraustes coccothraustes* i dzięcioła dużego *Dendrocopos major*.

Zadrzewienia we wschodniej części opracowania są siedliskiem pierwiosnka *Phylloscopus collybita*, piecuszka *Phylloscopus trochilus*, sójki *Garrulus glandarius*. Na terenach otwartych, zwłaszcza w pobliżu

poła ornego w południowo -wschodniej części terenu opracowania występuje bażant *Phasianus colchicus* – gatunek łowny obcego pochodzenia.

Na mawianym terenie spotykane są ponadto jeże *Erinaceus* ssp. i krety *Talpa europaea* – szczególnie korzystne warunki do ich bytowania występują w obrębie ogródków działkowych.

5.1.8. Walory krajobrazowe i kulturowe

Teren objęty miejscowym planem zagospodarowania położony jest w granicach miasta Bytom. Obejmuje on obszar znajdujący się na wschód od ścisłego centrum miasta. Obszary zabudowy koncentrują się w części południowo – zachodniej oraz w pasie wzdłuż ul. Witczaka. Istniejący układ urbanistyczny poza walorami kulturowymi reprezentuje również wysokie walory krajobrazowe (krajobraz terenów zurbanizowanych). Niemniej jednak w związku ze złym stanem technicznym budynków walory te nie mogą być doceniane.

Tereny położone w części północnej oraz w pasie wzdłuż alei Jana Pawła II to tereny otwarte nieużytków oraz ogródków działkowych wraz z istniejącym cmentarzem o charakterze historycznym. Ze względu na ich charakter nie przedstawiają one wysokich walorów krajobrazowych. Tereny zadrzewione stanowią wprawdzie atrakcyjną alternatywę dla obszarów zurbanizowanych ale pozostawione bez zagospodarowania w sąsiedztwie osiedli mieszkaniowych są zaśmiecanie i przeciętane siecią wydeptanych ścieżek.

Istniejące w obszarze planu ogródki działkowe, charakteryzujące się bogatą bazą materiału roślinnego. Tereny te są wyodróżnione z terenów przyległych, więc patrząc na nie z zewnątrz nie przedstawiają szczególnych walorów. Sytuacja zmienia się w momencie wejścia w obręb ogródków, zagospodarowane barwne powierzchnie zielone z licznymi gatunkami ozdobnymi stanowią niejednokrotnie ciekawe kompozycje przestrzenne.

W granicach obszaru objętego projektem planu znajdują się 2 budynki, które ze względu na wartość kulturową, ujęte zostały w Rejestrze zabytków nieruchomości Województwa Śląskiego. Obiekty wyszczególniono w tabeli poniżej.

Lp	Adres	Nr rejestru	Czas powstania
1.	ul. Witczaka 80	kamienica wpis do rejestru zabytków nr 1555/94	ok. 1905
2.	ul. Staffa	cmentarz wpis do rejestru zabytków decyzją nr A/208/07	I ćw. XX w

Ponadto w granicach opracowania znajduje się 226 budowlanych o wartościach kulturowych, ujętych w gminnej ewidencji zabytków:

Lp	Adres	Nazwa	Styl obiektu	Czas powstania
1	Alojzjanów 1	kamienica	Historyzm	koniec XIX w.
2	Alojzjanów 2	kamienica	Historyzm	koniec XIX w.
3	Alojzjanów 6	szkoła	Historyzm ceglany prosty	koniec XIX w., nadbud. lata międzywojenne

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obszaru Rozbarku w Bytomiu

Lp	Adres	Nazwa	Styl obiektu	Czas powstania
4	Alojzjanów 10	kamienica	Historyzm,	modernizm XIX/XX w.
5	Alojzjanów 12	kamienica	Secesja, eklektyzm	ok. 1900
6	Alojzjanów 13	kamienica	Historyzm ceglany prosty	XIX/XX w.
7	Alojzjanów 15	kamienica	Secesja, eklektyzm	ok. 1900
8	Alojzjanów 16	kamienica	Eklektyzm	koniec XIX w.
9	Alojzjanów 19	budynek sali gimnastycznej	Modernizm	ok. 1925
10	Alojzjanów 21	kamienica	Historyzm	koniec XIX w.
11	Alojzjanów 24	kamienica	Historyzm (elementy)	ok. 1900
12	Alojzjanów 26	kamienica	Modernizm (elementy), historyzm	ok. 1900
13	Alojzjanów 27	dawny budynek Zakładowego Domu Kultury kopalni "Rozbark" (do 1939 zajazd Pawła Szewczyka, d. siedziba Komendy Powstańczej)	Modernizm, historyzm	początek XX w.
14	Alojzjanów 29	kamienica	Historyzm ceglany prosty	koniec XIX w.
15	Alojzjanów 31	kamienica	Modernizm, historyzm	ok. 1900
16	Alojzjanów 33	kamienica	Funkcjonalizm	ok. 1930
17	Alojzjanów 40	dom	Modernizm	(elementy) lata międzywojenne
18	Alojzjanów 48	kamienica	Secesja	pocz. XX w.
19	Brzezińska	rzeźba Rodzina na skwerze Szynol		1978 r.
20	Brzezińska 2	kamienica	Secesja, modernizm	1911
21	Brzezińska 3	kamienica	Secesja, historyzm	ok. 1900
22	Brzezińska 4	kamienica z fontanną na podwórzu	Secesja, modernizm	1913
22a	Brzezińska 4	fontanna na podwórzu		1913
23	Brzezińska 5	kamienica	Historyzm	ok. 1900
24	Brzezińska 6	zespół bloków	Funkcjonalizm	ok. 1930
25	Brzezińska 8	kamienica	Funkcjonalizm	ok. 1930
26	Brzezińska 9	kamienica	Historyzm	1899
27	Brzezińska 10	kamienica	Funkcjonalizm	ok. 1930
28	Brzezińska 11	kamienica	Historyzm	1898
29	Brzezińska 12	zespół bloków	Modernizm	ok. 1920
30	Brzezińska 13	kamienica	Historyzm	1897
31	Brzezińska 14	zespół bloków	Modernizm	ok. 1920
32	Brzezińska 15	kamienica	Historyzm	XIX/XX w.
33	Brzezińska 16	zespół bloków	Modernizm	ok. 1920
34	Brzezińska 18	zespół bloków	Modernizm	ok. 1920
35	Brzezińska 19	dwie kamienice z oficynami	Modernizm prosty	ok. 1920
36	Brzezińska 20	zespół bloków	Modernizm	ok. 1920
37	Brzezińska 21	dwie kamienice z oficynami	Modernizm prosty	ok. 1920
38	Brzezińska 23	kamienica	Secesja, modernizm	ok. 1905
39	Brzezińska 25	kamienica	Secesja, modernizm	ok. 1905
40	Brzezińska 27	zespół warsztatów kolejowych (Budynek mieszkalno-administracyjny zespołu dawnych warsztatów kolejowych, Hala napraw zespołu dawnych warsztatów kolejowych, Warsztaty zespołu dawnych warsztatów kolejowych, Hala warsztatów naprawczych zespołu dawnych warsztatów kolejowych, Szalety zespołu dawnych warsztatów kolejowych, Warsztaty z rozdzielnią zespołu dawnych warsztatów kolejowych, Magazyn	Historyzm, modernizm	XIX/XX w.

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obszaru Rozbarku w Bytomiu

Lp	Adres	Nazwa	Styl obiektu	Czas powstania
		zespołu dawnych warsztatów kolejowych, Budynek biurowy zespołu dawnych warsztatów kolejowych, Kotłownia zespołu dawnych warsztatów kolejowych, Warsztaty z łaźnią zespołu dawnych warsztatów kolejowych, Budynek mieszkalno-administracyjny zespołu dawnych warsztatów kolejowych)		
41	Brzezińska 32	kamienica	Neorenesans	koniec XIX w.
42	Brzezińska 33	kamienica	Neorenesans	ok. 1890
43	Brzezińska 35	kamienica	Neorenesans	1906
44	Brzezińska 36	kamienica	Historyzm	ok. 1900
45	Brzezińska 37	kamienica	Historyzm	ok. 1900
46	Brzezińska 39	kamienica	Historyzm	początek XX w.
47	Brzezińska 41	kamienica	Modernizm	ok. 1910
48	Brzezińska 43	kamienica	Historyzm, Modernizm (elementy)	1905
49	Brzezińska 45	kamienica	Historyzm	1901
50	Brzezińska 46	kamienica	Neorenesans	ok. 1900
51	Brzezińska	krzyż drewniany obok nr 48		krzyż współczesny w miejscu poprzedniego z 1883 r. Z przeniesioną figurą Chrystusa
52	Chorzowska 5	kamienica	Historyzm	1877, przebud. XIX/XX w.
53	Chorzowska 7	kamienica	Neorenesans	1895
54	Feliksa Musialika 1	kamienica	Secesja	1913
55	Feliksa Musialika 2	budynek mieszkalny	Funkcjonalizm	ok. 1930
56	Feliksa Musialika 2a	budynek mieszkalny	Funkcjonalizm	ok. 1930
57	Feliksa Musialika 3	kamienica	Historyzm, modernizm	1907
58	Feliksa Musialika 4	kamienica	Neorenesans	koniec XIX w.
59	Feliksa Musialika 5	kamienica	Neorenesans	koniec XIX w.
60	Feliksa Musialika 6	kamienica, w głębi działki stodoła	Secesja, historyzm, modernizm	1905
61	Feliksa Musialika 12	kamienica	Historyzm	koniec XIX w.
62	Feliksa Musialika 24	kamienica	Historyzm ceglany prosty	koniec XIX w.
63	Feliksa Musialika 31	kamienica	Neorenesans	koniec XIX w.
64	Feliksa Musialika 33	kamienica	Neorenesans	koniec XIX w.
65	Feliksa Musialika 36	kamienica	Modernizm	1911
66	Feliksa Musialika 41	kamienica	Historyzm ceglany prosty	koniec XIX w.
67	Feliksa Musialika 42	kamienica	Neorenesans	koniec XIX w.
68	Feliksa Musialika	krzyż przy skrzyżowaniu z ul. Alojzjanów	Historyzm	pocz. XX w
69	Jana Kochanowskiego 7	zespół bloków	Funkcjonalizm	ok. 1930
70	Jana	zespół bloków	Funkcjonalizm	ok. 1930

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obszaru Rozbarku w Bytomiu

Lp	Adres	Nazwa	Styl obiektu	Czas powstania
	Kochanowskiego 9			
71	Jana Kochanowskiego 11	zespół bloków	Funkcjonalizm	ok. 1930
72	Jana Kochanowskiego 13	zespół bloków	Modernizm, ekletyzm	1 ćw. XX w.
73	Jana Kochanowskiego 15	zespół bloków	Modernizm	ok. 1920
74	Jana Kochanowskiego 17	zespół bloków	Modernizm	ok. 1920
75	Jana Kochanowskiego 19	zespół bloków	Modernizm	ok. 1920
76	Jana Kochanowskiego 21	Kamienica	Historyzm	ok. 1890
77	Jana Nikodema Jaronia 1	kamienica	Modernizm	ok. 1930
78	Jana Nikodema Jaronia 2	kamienica	Modernizm	ok. 1930
79	Jana Nikodema Jaronia 3	kamienica	Modernizm	ok. 1930
80	Jana Nikodema Jaronia 4	kamienica	Modernizm	ok. 1930
81	Jana Nikodema Jaronia 5	kamienica	Modernizm	ok. 1930
82	Jana Nikodema Jaronia 6	kamienica	Modernizm	ok. 1920
83	Jana Nikodema Jaronia 7	kamienica	Modernizm	ok. 1930
84	Jana Nikodema Jaronia 8	kamienica	Modernizm	ok. 1930
85	Królowej Jadwigi 2	szkoła podstawowa nr 2	Modernizm	1910
86	Królowej Jadwigi 6	dwie kamienice	Funkcjonalizm, modernizm	ok. 1930
87	Królowej Jadwigi 8	dwie kamienice	Funkcjonalizm, modernizm	ok. 1930
88	Królowej Jadwigi 10	kamienica	Historyzm	XIX/XX w.
89	Królowej Jadwigi	kamienica	Historyzm, neorenesans	ok. 1890
90	Królowej Jadwigi 12	kamienica	Funkcjonalizm	ok. 1930
91	Królowej Jadwigi 13	kamienica	Funkcjonalizm	ok. 1930
92	Królowej Jadwigi 14	kamienica	Funkcjonalizm	ok. 1930
93	Królowej Jadwigi 15	kamienica	Funkcjonalizm	ok. 1930
94	Królowej Jadwigi 17	kamienica	Funkcjonalizm	ok. 1930
95	Królowej Jadwigi 21	kamienica	Funkcjonalizm	ok. 1930
96	Leopolda Staffa 2	kamienica	Funkcjonalizm	ok. 1930
97	Marii Konopnickiej 1	zespół bloków	Funkcjonalizm, modernizm	ok. 1930
98	Marii Konopnickiej	kamienica	Funkcjonalizm, modernizm	ok. 1930

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obszaru Rozbarku w Bytomiu

Lp	Adres	Nazwa	Styl obiektu	Czas powstania
	2			
99	Marii Konopnickiej 3	zespół bloków	Funkcjonalizm, modernizm	ok. 1930
100	Marii Konopnickiej 4	kamienica	Funkcjonalizm, modernizm	ok. 1930
101	Marii Konopnickiej 5	zespół bloków	Funkcjonalizm, modernizm	ok. 1930
102	Marii Konopnickiej 6	kamienica	Funkcjonalizm, modernizm	ok. 1920
103	Marii Konopnickiej 7	zespół bloków	Funkcjonalizm, modernizm	ok. 1930
104	Marii Konopnickiej 8	zespół bloków	Funkcjonalizm	ok. 1930
105	Marii Konopnickiej 9	zespół bloków	Modernizm	ok. 1930
106	Marii Konopnickiej 10	zespół bloków	Funkcjonalizm	ok. 1930
107	Marii Konopnickiej 11	zespół bloków	Modernizm	1937
108	Marii Konopnickiej 13	zespół bloków	Modernizm	1937
109	Marii Konopnickiej 15	zespół bloków	Modernizm	1937
110	Marii Konopnickiej 17	zespół bloków	Modernizm	1937
111	Marii Konopnickiej 19	zespół bloków	Modernizm	ok. 1930
112	Marii Konopnickiej 21	zespół bloków	Modernizm	ok. 1930
113	Marii Konopnickiej 23	zespół bloków	Modernizm	ok. 1930
114	Marii Konopnickiej 25	zespół bloków	Modernizm	ok. 1930
115	Marii Rodziewiczówny 2	dwie kamienice	Funkcjonalizm	ok. 1930
116	Marii Rodziewiczówny 3	kamienica	Modernizm	ok. 1915
117	Marii Rodziewiczówny 4	dwie kamienice	Funkcjonalizm	ok. 1930
118	Marii Rodziewiczówny 6	kamienica	Modernizm	ok. 1925
119	Marii Rodziewiczówny 8	kamienica	Funkcjonalizm, modernizm	ok. 1930
120	Marii Rodziewiczówny 10	kamienica	Funkcjonalizm, modernizm	ok. 1930
121	Marii Rodziewiczówny 12	zespół bloków	Funkcjonalizm, modernizm	ok. 1930
122	Marii Rodziewiczówny 14	kamienica	Funkcjonalizm, modernizm	ok. 1930
123	Figuruje pod adresem Mikołaja Reja, jednak, jego fragmenty znajdują się na tym obszarze	torowisko kolejki wąskotorowej linii Bytom-Karb-Miasteczko Śląskie w granicach administracyjnych Bytomia		początek XX wieku

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obszaru Rozbarku w Bytomiu

Lp	Adres	Nazwa	Styl obiektu	Czas powstania
124	Piotra Miętkiewicza 1	zespół bloków	Modernizm	ok. 1930
125	Piotra Miętkiewicza 2	zespół bloków	Modernizm	ok. 1930
126	Piotra Miętkiewicza 3	zespół bloków	Modernizm	ok. 1930
127	Piotra Miętkiewicza 4	zespół bloków	Modernizm	ok. 1930
128	Piotra Miętkiewicza 5	zespół bloków	Modernizm	ok. 1930
129	Piotra Miętkiewicza 6	zespół bloków	Modernizm	ok. 1930
130	Piotra Miętkiewicza 7	zespół bloków	Modernizm	ok. 1930
131	Piotra Miętkiewicza 8	zespół bloków	Modernizm	ok. 1930
132	Piotra Miętkiewicza 10	zespół bloków	Modernizm	ok. 1930
133	Siemianowicka 2	kamienica	Historyzm	koniec XIX w.
134	Siemianowicka 3	kamienica	Historyzm, modernizm	XIX/XX w.
135	Siemianowicka 4	kamienica	Funkcjonalizm, modernizm	lata międzywojenne
136	Siemianowicka 4a	kamienica	Modernizm	(elementy) lata międzywojenne
137	Siemianowicka 5	dwie kamienice	Historyzm, secesja	XIX/XX w.
138	Siemianowicka 7	dwie kamienice	Historyzm, secesja	XIX/XX w.
139	Siemianowicka 9	zespół kamienic	Historyzm, secesja	XIX/XX w.
140	Siemianowicka 11	zespół kamienic	Historyzm, secesja	XIX/XX w.
141	Siemianowicka 12	kamienica	Historyzm ceglany prosty	koniec XIX w.
142	Siemianowicka 13	zespół kamienic	Historyzm, secesja	XIX/XX w.
143	Siemianowicka 14	kamienica	Historyzm ceglany prosty	koniec XIX w.
144	Siemianowicka 15	dom	Modernizm, Historyzm ceglany prosty	koniec XIX w.
145	Siemianowicka 16	dwie kamienice	Historyzm prosty	XIX/XX w.
146	Siemianowicka 17	zespół kamienic z komórkami gospodarczymi	Historyzm	koniec XIX w.
147	Siemianowicka 17a	zespół kamienic z komórkami gospodarczymi	Historyzm	koniec XIX w.
148	Siemianowicka 17b	zespół kamienic z komórkami gospodarczymi	Historyzm	koniec XIX w.
149	Siemianowicka 17c	zespół kamienic z komórkami	Historyzm	koniec XIX w.
150	Siemianowicka 17d	zespół kamienic z komórkami gospodarczymi	Historyzm	koniec XIX w.
151	Siemianowicka 18	dwie kamienice	Historyzm prosty	XIX/XX w.
152	Siemianowicka 29	kamienica	Historyzm, secesja	ok. 1900
153	Siemianowicka 31	kamienica	Historyzm	XIX/XX w.
154	Siemianowicka 33	kamienica	Historyzm	XIX/XX w.
155	Siemianowicka 43	kamienica	Historyzm	XIX/XX w.
156	Siemianowicka 45	kamienica	Historyzm	koniec XIX w.
157	Siemianowicka 65	kamienica z oficyną	Historyzm	XIX/XX w.
158	Sienna 13	kamienica	Modernizm, funkcjonalizm	Lata międzywojenne
159	Stanisława Witczaka 20	kamienica	Secesja, historyzm	1904
160	Stanisława Witczaka 24	kamienica	Historyzm	koniec XIX w.
161	Stanisława Witczaka 26	kamienica	Historyzm	pocz. XX w.

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obszaru Rozbarku w Bytomiu

Lp	Adres	Nazwa	Styl obiektu	Czas powstania
162	Stanisława Witczaka 28	kamienica, w głębi działki stodoła	Historyzm	koniec XIX w.
163	Stanisława Witczaka 30	kamienica, w głębi działki stodoła	Historyzm	koniec XIX w.
164	Stanisława Witczaka 32	kamienica, w głębi działki stodoła	Historyzm	koniec XIX w.
165	Stanisława Witczaka 44	kamienica	Secesja, eklektyzm	1904
166	Stanisława Witczaka 46	budynek poczty	Historyzm	koniec XIX w.
167	Stanisława Witczaka 48	kamienica, w głębi działki stodoła	Historyzm	koniec XIX w.
168	Stanisława Witczaka 52	kamienica	Historyzm	koniec XIX w.
169	Stanisława Witczaka 54	blok	Funkcjonalizm	ok. 1930
170	Stanisława Witczaka 62	kamienica	Modernizm (elementy), secesja, historyzm	1904
171	Stanisława Witczaka 64	kamienica	Modernizm (elementy), secesja, historyzm	ok. 1905
172	Stanisława Witczaka 66	kamienica	Historyzm	koniec XIX w.
173	Stanisława Witczaka 68	kamienica	Historyzm	koniec XIX w.
174	Stanisława Witczaka 74	kamienica	Historyzm ceglany prosty	koniec XIX w.
175	Stanisława Witczaka 76	kamienica	Historyzm ceglany prosty	koniec XIX w.
176	Stanisława Witczaka 78	kamienica	Historyzm	koniec XIX w.
177	Stanisława Witczaka 82	zespół bloków	Historyzm, modernizm	ok. 1900
178	Stanisława Witczaka 92	dom	Historyzm ceglany prosty	2 poł. XIX w.
179	Stanisława Witczaka 98	kamienica	Historyzm ceglany prosty	2 poł. XIX w.
180	Stanisława Witczaka 100	kamienica	Funkcjonalizm	ok. 1930
181	Stanisława Witczaka 102	kamienica	Funkcjonalizm	ok. 1930
182	Stanisława Witczaka 104	kamienica	Secesja	1907
183	Stanisława Witczaka 110	dom	Funkcjonalizm	ok. 1925
184	Stanisława Witczaka 112	dom	Funkcjonalizm	ok. 1925
185	Stanisława Witczaka 130	dom	Historyzm ceglany prosty	2 poł. XIX w.
186	Stanisława Witczaka 146	kamienica	Secesja, eklektyzm	1911
187	Stanisława Witczaka 158	kamienica	Neorenesans	1904
188	Stanisława Witczaka 160	kamienica	Secesja	ok. 1905
189	Stanisława Witczaka 170	dom	Historyzm ceglany	XIX/XX w.
190	Stanisława Witczaka 180	osiedle domów dwurodzinnych w ogródkach	Pozbawione cech stylowych	ok. 1931
191	Stanisława Witczaka 182	osiedle domów dwurodzinnych w ogródkach	Pozbawione cech stylowych	ok. 1931

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obszaru Rozbarku w Bytomiu

Lp	Adres	Nazwa	Styl obiektu	Czas powstania
192	Stanisława Witczaka 182a	osiedle domów dwurodzinnych w ogródkach	Pozbawione cech stylowych	ok. 1932
193	Stanisława Witczaka 184	osiedle domów dwurodzinnych w ogródkach	Pozbawione cech stylowych	ok. 1933
194	Stanisława Witczaka 184a	osiedle domów dwurodzinnych w ogródkach	Pozbawione cech stylowych	ok. 1934
195	Stanisława Witczaka 186	osiedle domów dwurodzinnych w ogródkach	Pozbawione cech stylowych	ok. 1935
196	Stanisława Witczaka 186a	osiedle domów dwurodzinnych w ogródkach	Pozbawione cech stylowych	ok. 1936
197	Stanisława Witczaka 188	osiedle domów dwurodzinnych w ogródkach	Pozbawione cech stylowych	ok. 1937
198	Szczęście Boże 5	kamienica	Secesja	ok. 1900
199	Władysława Reymonta 2	kamienica	Historyzm	ok. 1890
200	Władysława Reymonta 5	zespół bloków	Funkcjonalizm	ok. 1930
201	Władysława Reymonta 6	kamienica	Historyzm	ok. 1890
202	Władysława Reymonta 7	zespół bloków	Funkcjonalizm	ok. 1930
203	Władysława Reymonta 8	kamienica	Historyzm	ok. 1890
204	Władysława Reymonta 9	zespół bloków	Funkcjonalizm	ok. 1930
205	Władysława Reymonta 10	kamienica	Historyzm	ok. 1890
206	Władysława Reymonta 11	zespół bloków	Funkcjonalizm	ok. 1930
207	Władysława Reymonta 12	kamienica	Funkcjonalizm	ok. 1930
208	Władysława Reymonta 13	zespół bloków	Funkcjonalizm	ok. 1930
209	Władysława Reymonta 14	kamienica	Funkcjonalizm	ok. 1930
210	Władysława Reymonta 16	kamienica	Modernizm, eklektyzm, secesja	ok. 1910
211	pl. Świętej Barbary 1	kamienica	Modernizm późny, art. deco	ok. 1930
212	pl. Świętej Barbary 2	kamienica	Modernizm późny, art. deco	ok. 1930
213	pl. Świętej Barbary 3	kamienica	Funkcjonalizm	po 1930
214	pl. Świętej Barbary 4	kamienica	Funkcjonalizm	ok. 1930
215	pl. Świętej Barbary 4a	kamienica	Modernizm późny, art. deco	ok. 1930
216	Świętej Kingi 1	kamienica	Modernizm, funkcjonalizm	ok. 1930
217	Świętej Kingi 2	kamienica	Modernizm, funkcjonalizm	ok. 1930
218	Świętej Kingi 3	kamienica	Modernizm, funkcjonalizm	ok. 1930
219	Świętej Kingi 4	kamienica	Modernizm, funkcjonalizm	ok. 1935
220	Świętej Kingi 5	kamienica	Modernizm, funkcjonalizm	ok. 1930
221	Świętej Kingi 5a	kamienica	Modernizm, funkcjonalizm	ok. 1930
222	Świętej Kingi 6	kamienica	Modernizm, funkcjonalizm	ok. 1935
223	Świętej Kingi 7	kamienica	Modernizm, funkcjonalizm	ok. 1930
224	Świętej Kingi 8	kamienica	Modernizm, funkcjonalizm	ok. 1935
225	Świętej Kingi 9	kamienica	Modernizm	ok. 1930
226	Świętej Kingi 11	kamienica	Modernizm	ok. 1930 r.

W projekcie planu ochroną objęte zostały również obiekty małej architektury w tym:

- krzyż przy skrzyżowaniu ul. Alojzjanów i ul Musialika oznaczony na rysunku planu symbolem i nr 1,
- krzyż drewniany przy ul. Brzezińskiej oznaczony na rysunku planu symbolem i nr 2,
- rzeźba Rodzina na skwerze Szynol oznaczona na rysunku planu symbolem i nr 3,
- fontanna w ogrodzie przy ulicy Brzezińskiej 4 oznaczone na rysunku planu symbolem i nr 4.

Plan obejmuje ochroną także pozostałości po torowisku linii wąskotorowej, która przebiegała w południowo – wschodniej części obszaru planu równolegle do ul. Jana Kochanowskiego. Plan nakazuje zachowanie torowiska dopuszczając jedynie przebudowę i remont torowiska oraz infrastruktury z nim związanej.

Projekt planu obejmuje ochroną inne obiekty budowlane przedstawiające wartości kulturowe, a nie ujęte w gminnej ewidencji zabytków, są to:

- Kamienice przy ul. Floriańskiej od 1 do 8
- Kamienice przy ul. Szczęść Boże o nr 3, 12, 14
- Kamienica przy ul. Jana Nikodema Jaronia 9;
- Obiekt przemysłowy – szyb „Witczak”

Projekt planu wprowadza również strefę ochrony konserwatorskiej układu urbanistycznego obejmującą zespoły zabudowy późnomodernistycznej i funkcjonalistycznej, z elementami stylu art – deco, bloków - kamienic wpisanych w kwartały otaczające Plac św. Barbary oraz kwartałów położonych wzdłuż ulic: Konopnickiej, Szczęść Boże, Rodziewiczówny, Brzezińskiej, Kochanowskiego, Reymonta, Miętkiewicza (tej. obejmująca tereny od 10 MW do 19MW).

5.1.9. Zasoby przyrodnicze i ich ochrona prawna

Teren położony w granicach projektu miejscowego planu zagospodarowania znajduje się poza obiektami objętymi ochroną prawną w rozumieniu *Ustawy o ochronie przyrody* [1.2.3].

Najbliżej usytuowane tereny objęte obszarową formą ochrony to :

1/ zespoły przyrodniczo-krajobrazowe:

- „Żabie Doły” (położony w odległości ok. 1,2 km granic planu),
- Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy Dolina Lipinki (położony w odległości ok. km granic planu),

2/ użytki ekologiczne:

- „Kocie Górki” (znajdujące się w odległości ok. 2,1 km od granic planu),
- „Lasek Chropaczowski” (znajdujące się w odległości ok. 3,1 km od granic planu),
- „Księża Góra” (znajdujące się w odległości ok. 4 km od granic planu),

Najbliżej położonym obszarem chronionym w ramach sieci Natura 200 jest specjalny obszar ochrony siedlisk Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie PLH240003, usytuowany ok. 5,3 km w kierunku na północny zachód od granic terenu planu.

5.1.10. Powiązania przyrodnicze terenu z obszarami otaczającymi

Teren objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego położony jest poza wyznaczonymi korytarzami ekologicznymi o charakterze ponadlokalnym [1.2.38].

Istniejący sposób zagospodarowania terenu objętego planem znacznie ogranicza możliwość migracji zwierząt. W części południowo – zachodniej występują tereny zurbanizowane z niewielkim udziałem powierzchni biologicznie czynnych. Ze względu na brak połączenia biologicznego pomiędzy lokalnymi terenami zieleni nie można wyznaczyć tu lokalnych korytarzy ekologicznych.

Tereny biologicznie czynne dominują w części północnej omawianego obszaru oraz wzdłuż alei Jana Pawła II. W znacznej części tereny te zagospodarowane są w formie ogrodów działkowych. Tereny działkowe posiadają zróżnicowaną i bogatą bazę roślinną (wraz z gatunkami obcymi siedliskowo). Rośliny niejednokrotnie emigrują poza wyznaczoną granicę ogrodów. Niemniej jednak połączenie biologiczne z terenami położonymi poza granicami planu jest utrudnione. Droga wojewódzka nr 911 stanowiąca wschodnią granicę obszaru opracowania ze względu na swój charakter oraz obciążenie ruchem stanowi barierę dla organizmów żywych.

Generalnie teren nie posiada dogodnej łączności biologicznej z terenami przyległymi. Warto jednak wspomnieć, iż niektóre liniowe struktury antropogeniczne, takie jak pobocza dróg umożliwiają w pewnym stopniu rozprzestrzenianie się (migrację) gatunków. Dotyczy to jednak głównie pospolitych i wiatrosiewnych gatunków roślin, w tym gatunków zaliczanych do gatunków inwazyjnych we florze kraju.

Do powiązań przyrodniczych z obszarami otaczającymi zaliczają się zalegające w granicach terenu opracowania złoża kopalin.

Przedstawiony projekt planu zachowuje istniejące zagospodarowanie. Nie ogranicza w sposób znaczący terenów biologicznie czynnych. Biorąc jednak pod uwagę barierowy charakter istniejących dróg wprowadzone zagospodarowanie nie ma wpływu na łączność ekologiczną z terenami przyległymi.

5.2. Istniejące zagrożenia środowiska, a jego odporność na degradację i zdolność do samoregeneracji

Z problemem odporności środowiska na degradację wiąże się ściśle ocena jego zdolności do regeneracji. Zdolność do regeneracji najczęściej jest wyrażana długością czasu, jaki upływa między momentem ustania działania czynników odkształcających środowisko, a powrotem środowiska do stanu, który występował przed rozpoczęciem działania tych czynników. Uzupełniającym miernikiem jest różnica stanów środowiska w punkcie „początkowym” (przed oddziaływaniem) i końcowym („po regeneracji”), ponieważ środowisko rzadko wraca do stanu w pełni zgodnego ze stanem wyjściowym.

Tempo regeneracji ekosystemów zależy od wielu czynników. Wpływa na nie między innymi charakter naturalnych siedlisk, które tu niegdyś występowały oraz od stopnia przekształcenia pierwotnego środowiska. Generalnie można stwierdzić, że im wyższa jest odporność środowiska, tym większe są także jego możliwości regeneracyjne.

Środowisko terenu objętego opracowaniem w związku z wieloletnią działalnością człowieka uległo silnym i praktycznie nieodwracalnym przekształceniom. Obecnie do głównych antropogenicznych oddziaływań i zagrożeń środowiska przedmiotowego obszaru należą:

- przekształcenia powierzchni ziemi, środowiska gruntowego i biocenoz,
- zanieczyszczenie gruntu, wód powierzchniowych i podziemnych,
- zanieczyszczenie powietrza,
- emisja hałasu,
- promieniowanie niejonizujące.

Przekształcenia powierzchni ziemi, środowiska gruntowego i biocenoz

Jednym z najbardziej widocznych przejawów przekształcenia środowiska naturalnego są zmiany w ukształtowaniu powierzchni ziemi oraz przeobrażeniu szaty roślinnej. W granicach opracowania roślinność rzeczywista diametralnie odbiega od potencjalnego stanu naturalnego.

Obszar objęty projektem planu podlega przekształceniom wielu lat. Antropogenizacja terenu związana jest zarówno z wprowadzaniem zainwestowania na tereny biologicznie czynne jak i z wpływem eksploatacji górniczej na powierzchnię ziemi.

Trwałe przekształcenia powierzchni ziemi mają miejsce w obszarach zabudowy oraz w miejscach przebiegu infrastruktury komunikacyjnej. W miejscach tych naturalna powierzchnia ziemi została zniwelowana, a tereny biologicznie czynne ustąpiły miejsca terenom uszczelnionym i utwardzonym. Konsekwencją wprowadzania zabudowy i ograniczenia terenów „zielonych” jest utrata naturalnej retencji wód oraz wiąże się to z degradacją pokrywy glebowej.

Obszar biologicznie czynne w większości stanowią tereny zagospodarowane w formie ogrodów działkowych. Tereny te utożsamiane są baza pokarmową dla okolicznej fauny. Niemniej jedną należy zaznaczyć, iż w obrębie terenów użytkowanych jako ogrody szata roślinna ulega całkowitemu przeobrażeniu. Wprowadzane są gatunki obce siedliskowo natomiast usuwane są odmiany rodzime niejednokrotnie funkcjonujące wśród ogrodników jako tzw. „chwasty”. Część wprowadzanych gatunków jest inwazyjna i migruje na tereny sąsiednie.

Szata roślinna na terenach nieurządzonych również uległa przeobrażeniu. Zmiany w stosunkach wodnych związane zarówno z eksploatacją jak i z urbanizacją terenu spowodowały wykształcenie się nowych dostosowanych do istniejących warunków siedlisk. Dominują tu gatunki synantropijne odporne na zanieczyszczenia i wydeptywanie. Obszary nieużytkowane obecnie w większości skolonizowane są przez inwazyjne nawłocie: kanadyjską *Solidago canadensis* oraz późną *S. gigantea*.

Podsumowując, można stwierdzić, że w wyniku znacznych przeobrażeń środowiska przyrodniczego na omawianym terenie oraz istniejącej nadal ciągłej presji ze strony człowieka, samoistny (bez pomocy człowieka) powrót lokalnego środowiska do stanu pierwotnego jest praktycznie niemożliwy.

Zanieczyszczenie gruntu, wód powierzchniowych i podziemnych

Przyczyną zmian chemizmu gruntów czy wód są zanieczyszczenia przenikające z powietrza atmosferycznego, a także dostające się do nich wraz opadami atmosferycznymi. Do niekorzystnych z przyrodniczego punktu widzenia procederów jest także bezprawne zaśmiecanie powierzchni zielonych. Grunty wzdłuż dróg na terenie opracowania są również narażone na zasolenie.

Zgodnie z materiałami archiwalnymi [1.2.22] środowisko glebowe w Bytomiu w znacznej części jest zanieczyszczone substancjami wprowadzonymi przez opady atmosferyczne i spaliny samochodowe, a główną przyczyną tego stanu są pyły, pary oraz gazy emitowane głównie przez zakłady przemysłowe, sektor energetyczny i transport. Na obszarze Bytomia stwierdza się zanieczyszczenie gleb metalami ciężkimi, wynikające zarówno z działalności przemysłowej, głównie górnictwa rud cynkowo-olowiowych i ich przetwórstwa, jak i budowy geologicznej podłoża.

Zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego

Przedstawiony do opiniowania projekt planu w zasadzie sankcjonuje istniejące zagospodarowania, równocześnie ograniczając w części południowej możliwość rozwoju istniejącej zabudowy kosztem terenów biologicznie czynnych.

W granicach obszaru projektu planu aktualnie większe źródła zanieczyszczeń nie występują. Brak jest tu dużych zakładów przemysłowych mogących stanowić uciążliwość dla terenów przyległych. Na jakość powietrza w obszarze projektu planu mając więc wpływ mniejsze źródła punktowe oraz źródła liniowe.

Do głównych źródeł punktowych należą emitory odprowadzające zanieczyszczenia z indywidualnych źródeł ciepła. Jak wskazano to w pkt. 2.1 niniejszego opracowania jedynie niewielka część terenu jest uzbrojona w sieć ciepłowniczą. Nie wszystkie budynki posiadają również dostęp do sieci gazowej. Należy więc przyjąć że przeważająca część obiektów ogrzewana jest w oparciu o źródła zasilane w oparciu o paliwa kopalne (węgiel kamienny). Konsekwencją takich rozwiązań jest występowanie zjawiska tzw. „niskiej emisji”. Zanieczyszczenia z indywidualnych źródeł grzewczych odprowadzane są do powietrza poprzez emitory wyniesione na stosunkowo niską wysokość, powodując tym samym koncentrację zanieczyszczeń wokół emitora (a więc na terenach zabudowy mieszkaniowej).

Drugim lokalnym źródłem zanieczyszczeń są źródła liniowe, a więc istniejące ciągi komunikacyjne. Generalnie wzdłuż istniejących głównych ulic omawianego obszaru mogą występować podwyższone stężenia zanieczyszczeń. Najgorsze warunki występować będą w godzinach wysokiego natężenia ruchu, a więc w godzinach porannych dojazdów do miejsc pracy i nauki oraz powrotów do miejsc zamieszkania. Najbardziej obciążonymi drogami są Aleja Jana Pawła II, ul Siemianowicka oraz Witczaka.

Korzystnym jest iż w pasie pomiędzy terenami zabudowy a drogą wojewódzką nr 911 znajdują się tereny biologicznie czynne. Pełnią one funkcję zieleni izolacyjnej powodując ograniczenie wpływu drogi na tereny mieszkaniowe.

Generalnie na warunki aerosanitarne omawianego obszaru mają wpływ źródła lokalne funkcjonujące w granicach obszaru projektu planu oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie. Jakość powietrza jest kształtowana również przez czynniki zewnętrzne, a więc większe źródła zanieczyszczeń znajdujących się poza granicami omawianego obszaru.

Emisja hałasu

Hałas należy do czynników, których bezpośredni wpływ jest ograniczony do czasu jego trwania. Na terenie objętym planem hałas związany jest z głównymi ciągami komunikacyjnym. Czynnikiem wpływającymi na poziom hałasu komunikacyjnego są: natężenie i płynność ruchu, udział pojazdów ciężarowych w strumieniu pojazdów, prędkość strumienia pojazdów, rodzaj nawierzchni, ukształtowanie terenu oraz położenie drogi.

Klimat akustyczny omawianego terenu kształtowany jest przez główne ciągi komunikacyjne wyznaczające wschodnią (droga wojewódzka nr 911) i zachodnią granicę (ul. Witczaka) oraz przebiegająca w południowej części ul. Siemianowicka. Ulice te otaczają omawiany teren powodując występowanie podwyższonych poziom hałasu wgłębi terenu.

Rejonami najbardziej narażonymi na oddziaływanie akustyczne ciągów komunikacyjnych są przede wszystkim tereny bezpośrednio sąsiadujące z nimi oraz zlokalizowana wzdłuż dróg – pierwsza linia zabudowy.

Zgodnie z mapą akustyczna miasta Bytomia emisja hałasu w bezpośrednim sąsiedztwie przebiegu drogi wojewódzkiej kształtuje się na poziomie 70-75 dB (dotyczy to zarówno pory dnia jak i nocy). Podobna sytuacja dotyczy ul. Witczaka. O ile istniejące budynki wzdłuż ul. Witczaka stanowią naturalny ekran akustyczny dla terenów położonych wgłębi, to w przypadku drogi Al. Jana Pawła II zasięg oddziaływania jest większy. Podwyższona emisja hałasu (powyżej 60 dB) obejmuje tereny w pasie o szerokości od ok/ 80 m do ponad 100 m od osi drogi (w rejonie ul. Kędzierzyńskiej).

Hałas w obrębie planu związany jest również z linią tramwajową przebiegającą w południowo – zachodni fragmencie terenu (w ul. Siemianowickiej). Najbardziej odczuwalny jest on w bezpośrednim sąsiedztwie przejazdu, w związku z czym najwyższe poziomy hałas występują wzdłuż linii tramwajowej. Emisja na terenach położonych wzdłuż torów nie przekracza 65 dB.

W granicach opracowania problem hałasu przemysłowego nie istnieje. Źródła przemysłowe położone są w znacznych odległościach i nie mają wpływu na klimat akustyczny omawianego terenu.

Jak wskazano powyżej plan zachowuje istniejące funkcje terenu. Ze względu na położenie w terenie w zasięgu oddziaływania ciągów komunikacyjnych należy się spodziewać iż istniejąca tendencja zostanie zachowana. Ograniczenie emisji hałasu może być związane jedynie z postępem technologicznym.

Niemniej jednak dla ograniczenia oddziaływania akustycznego istniejących i projektowanych źródeł plan wprowadza tereny zieleni izolacyjnej. Zieleń izolacyjna zachowana została w pasie położonym wzdłuż południowego przebiegu drogi wojewódzkiej 911 na granicy zabudowy mieszkaniowej (22 MW) i usługowej (12MWU, 7U, 6U i 5U).

Promieniowanie niejonizujące

Promieniowaniem niejonizującym nazywamy takie promieniowanie, którego energia oddziałuje na każde ciało materialne (w tym także na ciało człowieka) nie powodując w nim procesu jonizacji. Związane jest ściśle ze zmianami pola elektromagnetycznego.

Promieniowanie niejonizujące uważa się obecnie za jedno z poważniejszych zanieczyszczeń środowiska. Promieniowanie powstaje przede wszystkim w wyniku działania sieci i urządzeń elektroenergetycznych, instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych oraz innych instalacji elektrycznych. Negatywny wpływ energii elektromagnetycznej przejawia się tak zwanym efektem termicznym, który, w przypadku silnych źródeł, może powodować zmiany biologiczne (np. zmianę właściwości koloidalnych w tkankach).

Źródła niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego oddziałujące na środowisko mogą mieć charakter liniowy lub punktowy. Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące występuje w zakresie częstotliwości od 1 Hz do 10^{16} Hz. Z punktu widzenia ochrony środowiska istotne znaczenie mają źródła liniowe na przykład linie elektroenergetyczne o napięciu znamionowym wynoszącym 110 kV lub wyższym oraz źródła punktowe, tj. urządzenia emitujące elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące w zakresie częstotliwości 0,1-300 000 MHz, do których należą:

- 1) stacje transformatorowe o napięciu znamionowym powyżej 110 kV,
- 2) urządzenia radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne.

Intensywny rozwój źródeł pól elektromagnetycznych powoduje zarówno ogólny wzrost poziomu tła promieniowania elektromagnetycznego w środowisku, jak też powiększanie się liczby i powierzchni obszarów o podwyższonym poziomie natężenia promieniowania.

Zagrożenie promieniowaniem niejonizującym może być stosunkowo łatwo wyeliminowane lub ograniczone poprzez zapewnienie odpowiedniej separacji przestrzennej człowieka od pól przekraczających określone wartości graniczne.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz.U. 2019 poz. 2448) określa dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową odrębną wartość składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego 50 Hz w wysokości 1kV/m.

Dla pozostałych terenów, na których przebywanie ludności jest dozwolone bez ograniczeń wymienione wyżej rozporządzenie określa wysokość składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz w wysokości 10 kV/m, natomiast składowej magnetycznej w wysokości 60 A/m.

Dla pól elektromagnetycznych w zakresie częstotliwości 300 MHz do 300 GHz (zakres częstotliwości sieci telefonii komórkowej) dopuszczalna wartość składowej elektrycznej wynosi 7 kV/m, natomiast gęstość mocy $0,1 \text{ W/m}^2$.

W granicach przedmiotowego terenu w rejonie ulicy J. Kochanowskiego (obok Parku Szynol) znajduje się stacja elektroenergetyczna. Linia energetyczna 110 kV biegnie przez teren opracowania w kierunku wschodnim. Wzdłuż przebiegu linii elektroenergetycznej wprowadzona została strefa oddziaływania linii, w której obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu.

Źródłem promieniowania niejonizującego są również anteny i stacje bazowe telefonii komórkowej. W granicach opracowania stacje bazowe telefonii komórkowej zlokalizowane są na budynku przy ul. Chorzowskiej 1 oraz na budynku mieszkalnym przy ul. Floriańskiej 2-4. Dwie kolejne stacje bazowe znajdują się tuż za zachodnią granicą terenu opracowania, na kościele p.w. św. Jacka ul. Matejki 1 [1.2.44].

5.3. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

W stanie istniejącym cały omawiany obszar objęty jest miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego. Należy więc uznać, iż w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu realizowane będą aktualnie ustalenia zawarte w obowiązujących dokumentach. W takim przypadku konsekwencją będzie przekształcenie południowo – wschodniej części terenu. Spowoduje to utratę cennych terenów rekreacyjnych miasta, aktualnie wprowadzone zagospodarowania zakładają w tym miejscu rozwój zabudowy mieszkaniowo – usługowej i mieszkaniowej jednorodzinnej kosztem istniejących terenów biologicznie czynnych. Równocześnie na terenie istniejących w tym miejscu ogródków działkowych wytyczony został przebieg drogi klasy dojazdowej (łączy ul. Siemianowicka z ul. Brzezińską), a pozostała część ogrodów przewidziana została do wprowadzenia zabudowy jednorodzinnej poza pasem technicznym wzdłuż linii energetycznej (gdzie wprowadzono zieleń izolacyjną). Zgodnie z aktualnie obowiązującymi ustaleniami planistycznymi wprowadzono teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wzdłuż przebiegu drogi wojewódzkiej. Ponadto plan ogranicza realizację przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko dopuszczając natomiast przedsięwzięcia potencjalnie znacząco oddziaływujące.

Przedstawiony do opiniowania plan zagospodarowania przestrzennego gwarantuje, że rozwój zabudowy na tym obszarze będzie odbywał się w sposób przemyślany i z poszanowaniem zasad ochrony środowiska – przede wszystkim pod nową zabudowę zajęte zostaną tereny nieużytkowane o stosunkowo niskiej wartości przyrodniczej, a prawidłowe funkcjonowanie nowych obszarów zabudowanych zapewni istniejący układ drogowy i towarzyszące obszary zielone.

Przedstawiony do oceny projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wprowadza także zapisy dotyczące ochrony środowiska wodno-glebowego, ochrony przed hałasem oraz promieniowaniem niejonizującym.

6. Problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

6.1. Formy ochrony prawnej

6.1.1. Lasy ochronne

Lasy ochronne to obszary leśne podlegające ochronie ze względu na pełnione funkcje, określone w *ustawie o lasach* [1.2.6]. Na obszarze objętym projektem miejscowego planu zagospodarowania, jak również w jego bliskim sąsiedztwie nie występują lasy ochronne.

6.1.2. Grunty rolne i leśne

Grunty rolne i leśne podlegają ochronie z mocy *ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych* [1.2.7]. Zgodnie z art. 2.1 gruntami rolnymi w rozumieniu ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych gruntami rolnymi między innymi są grunty określone w ewidencji gruntów jako użytki rolne rodzinnych ogrodów działkowych i ogrodów botanicznych. Zgodnie natomiast z art. 5 ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r o rodzinnych ogrodach działkowych, ogródki działkowe nie podlegają ochronie przewidzianej w przepisach o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Niemniej jednak w projekcie planu przedstawionym do oceny zachowane zostały istniejące ogrody działkowe (jednostka 1-4 ZD) dla których ustalono zasady zagospodarowania zgodnie z ustawą z dnia 13 grudnia 2013 r o rodzinnych ogrodach działkowych.

6.1.3. Zasoby wodne

Zasoby wodne podlegają ochronie na mocy ustawy *Prawo wodne* [1.2.8]. Ustawa reguluje gospodarowanie wodami zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju.

Ochronie podlegają między innymi wody podziemne i obszary ich zasilania. Ochrona ta polega na zmniejszaniu ryzyka zanieczyszczenia tych wód poprzez ograniczenie oddziaływania na obszary ich zasilania oraz na utrzymywaniu równowagi zasobów tych wód.

Obszar objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego znajduje się poza zasięgiem głównych zbiorników wód podziemnych. W przedstawionym do oceny projekcie planu wprowadzono zapisy służące ochronie wód podziemnych i powierzchniowych. W związku z tym należy przyjąć, że realizacja ustaleń planu nie przyczyni się do znaczącego pogorszenia się ich stanu.

6.1.4. Ustalenia wynikające z warunków korzystania z wód regionu wodnego

Jak wspomniano już wcześniej teren objęty planem położony jest w zasięgu trzech jednolitych części wód powierzchniowych, tj. JCWP o kodzie PLRW20007212669 (Szarlejka) i JCWP Brynica od Zbiornika Kozłowa Góra do ujścia (PLRW 2000921269) – obie znajdujące się w dorzeczu Wisły oraz JCWP o kodzie PLRW6000611649 (Bytomka) – znajdujące się w dorzeczu Odry.

Dla wszystkich jednolitych części wód osiągnięcie celu środowiskowego jest zagrożone i przyjęte zostały odstępstwa.

Podobna sytuacja dotyczy wód podziemnych północna część znajduje się w zasięgu JCWPd 111 (PLGW2000111) – region wodny Małej Wisły, a południowa w JCWPd nr 129 (kod PLGW6000129) o-obszar dorzecza Odry. Dla obu JCWPd osiągnięcie celów środowiskowych jest zagrożone.

Oceniany projekt planu wprowadza rozwiązania służące ochronie wód powierzchniowych i podziemnych. Wprowadza zakaz realizacji inwestycji mogących prowadzić do zanieczyszczenia wód podziemnych i wód powierzchniowych. Ustala ponadto:

- 1) nakaz opóźniania spływu wód opadowych i roztopowych do odbiorników poprzez ich retencjonowanie we własnym zakresie w obrębie działki;
- 2) nakaz zabezpieczenia drożności systemu odprowadzania wód na obszarze planu;

- 3) nakaz realizacji obiektów w sposób niepowodujący zmiany stosunków wodnych na obszarze planu;
- 4) zakaz realizacji inwestycji mogących prowadzić do zanieczyszczenia wód podziemnych i wód powierzchniowych;

Projekt planu przedłożony do oceny nie wprowadza zagospodarowań mogących stanowić zagrożenie dla wód podziemnych i powierzchniowych. Omawiany obszar uzbrojony jest w sieć kanalizacyjną, a zaopatrzenie w wodę realizowane jest z istniejącej sieci wodociągowej. Istniejąca infrastruktura będzie również podstawą do odprowadzenia ścieków z projektowanych nowych terenów zabudowy.

6.1.5. Złoża kopalin

Udokumentowane złoża kopalin podlegają ochronie na mocy ustawy *Prawo geologiczne i górnicze* [1.2.9].

Teren objęty projektem planu położony jest w zasięgu udokumentowanych złóż węgla kamiennego:

- 1) "Centrum" - nr systemowy 8206;
- 2) "Centrum I" - nr systemowy 19117;
- 3) "Rozbark" - nr systemowy 330;
- 4) "Bytom II" - nr systemowy 8003;
- 5) "Bytom II-1" - nr systemowy 9744;
- 6) "Centrum-Szombierki" - nr systemowy 329;

Obszar projektu planu położony jest poza granicami terenów i obszarów górniczych.

W projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wskazano granice poszczególnych w/w złóż węgla kamiennego. Zgodnie z zapisami tego dokumentu dopuszcza się na obszarze planu przedsięwzięcia polegające na poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin oraz ich podziemnym wydobyciu.

6.1.6. Klimat akustyczny

Klimat akustyczny podlega ochronie na mocy rozporządzenia w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu [1.2.10]. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku dla poszczególnych obszarów zostały przedstawione w poniższej tabeli (tab. 1).

Tabela nr 1. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem (zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity Dz.U. 2014 poz.112)

L.p.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		L_{DWN} przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	L_N przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy	L_{DWN}^* przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	L_N^{**} przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy
1	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) Teren zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży	64	59	50	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny mieszkaniowo-usługowe c) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe	68	59	55	45

W ramach ustaleń przedstawionego do oceny projektu miejscowego planu wyznacza się jednostki urbanistyczne, które zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem będą podlegały ochronie akustycznej. Projekt planu w zakresie ochrony przed hałasem wprowadza następujące zapisy:

- 1) wskazuje się tereny należące do poszczególnych rodzajów terenów, dla których określono dopuszczalne poziomy hałasu zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska:
 - a) tereny oznaczone symbolami od 1MN do **3MN** na których obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną,
 - b) tereny oznaczone symbolami: 1UKR, od 1MW do 27 MW, od 1MWU do 17MWU, 1U, 2U, 3U, 5U, 7U, 8U, 11U na których obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców,
 - c) tereny oznaczone symbolami: 4U, 9U, 10U na których obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów przeznaczonych pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży;
 - d) tereny oznaczone symbolami od 1ZD do 4ZD, od 1ZP do 3ZP na których obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno – wypoczynkowe;
- 2) nakaz stosowania zabezpieczeń akustycznych od ponadnormatywnego oddziaływania akustycznego od istniejących ciągów komunikacyjnych oraz przy realizacji nowej i przebudowie istniejącej zabudowy wymagającej ochrony przed hałasem – zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

6.1.7. Walory krajobrazowe i kulturowe

Walory krajobrazowe podlegają ochronie na mocy *Ustawy o ochronie przyrody* [1.2.3], natomiast obiekty zabytkowe chronione są zgodnie z *Ustawą o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* [1.2.12].

Walory krajobrazowe, rozumiane jako wartości ekologiczne, estetyczne i kulturowe terenu oraz związane z nimi elementy przyrodnicze, ukształtowane przez siły przyrody lub w wyniku działalności człowieka, podlegają ochronie bez względu na to, czy są objęte szczególnymi formami ochrony.

W obszarze planu zlokalizowane są obiekty ujęte Rejestrze zabytków nieruchomości Województwa Śląskiego oraz w gminnej ewidencji zabytków. Zabytki występujące na terenie opracowania wyszczególniono w rozdziale 5.1.8 niniejszej prognozy. Obiekty zabytkowe wskazane zostały na rysunku planu i uwzględnione w tekście, a zapisy tego dokumentu wprowadzają szczegółowe zasady ich ochrony.

Ochroną w planie objęto również inne obiekty kulturowe:

- Kamienice przy ul. Floriańskiej od 1 do 8
- Kamienice przy ul. Szczęść Boże o nr 3, 12, 14
- Kamienica przy ul. Jana Nikodema Jaronia 9;
- Obiekt przemysłowy – szyb „Witczak”

Projekt planu obejmuje również ochroną obiekty małej architektury oraz pozostałości po linii kolei wąskotorowej. Ponadto ochroną objęty został układ urbanistyczny kamienic w rejonie Placu św. Barbary.

Dla wszystkich wskazanych obiektów o wartościach kulturowych i historycznych wprowadzone zostały zapisy ograniczające możliwość ich zniszczenia.

6.1.8. Flora i fauna

Flora i fauna podlega ochronie na mocy ustawy *Prawo ochrony środowiska* [1.2.2] oraz *ustawy o ochronie przyrody* [1.2.3].

Zgodnie z *Prawem ochrony środowiska* ochrona zwierząt oraz roślin polega na:

- 1) zachowaniu cennych ekosystemów, różnorodności biologicznej i utrzymaniu równowagi przyrodniczej,
- 2) tworzeniu warunków prawidłowego rozwoju i optymalnego spełniania przez zwierzęta i roślinność funkcji biologicznej w środowisku,
- 3) zapobieganiu lub ograniczaniu negatywnych oddziaływań na środowisko, które mogłyby niekorzystnie wpływać na zasoby oraz stan zwierząt oraz roślin,
- 4) zapobieganiu zagrożeniom naturalnych kompleksów i tworów przyrody.

W myśl *Ustawy o ochronie przyrody* ochrona gatunkowa obejmuje okazy gatunków oraz siedliska i ostoje roślin, zwierząt i grzybów. Ochrona gatunkowa ma na celu zapewnienie przetrwania i właściwego stanu ochrony dziko występujących na terenie kraju lub innych państw członkowskich Unii Europejskiej rzadkich, endemicznych, podatnych na zagrożenia i zagrożonych wyginięciem oraz objętych ochroną na podstawie przepisów umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, gatunków

roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk i ostoi, a także zachowanie różnorodności gatunkowej i genetycznej.

W stosunku do rodzimych dziko występujących roślin objętych ochroną gatunkową (ściśłą lub częściową) obowiązują zakazy:

- 1) zrywania, niszczenia i uszkodzania;
- 2) niszczenia ich siedlisk i ostoi;
- 3) dokonywania zmian stosunków wodnych, stosowania środków chemicznych, niszczenia ściółki leśnej i gleby w ostojach;
- 4) pozyskiwania, zbioru, przetrzymywania, posiadania, preparowania i przetwarzania okazów gatunków;
- 5) zbywania, nabywania, oferowania do sprzedaży, wymiany i darowizny okazów gatunków;
- 6) wwożenia z zagranicy i wywożenia poza granicę państwa okazów gatunków.

W stosunku do zwierząt należących do gatunków dziko występujących objętych ochroną ściśłą lub częściową wprowadza się m.in. następujące zakazy:

- 1) umyślnego zabijania;
- 2) umyślnego okaleczania i chwytania;
- 3) transportu, pozyskiwania, przetrzymywania, a także posiadania żywych zwierząt;
- 4) zbierania, przetrzymywania i posiadania okazów gatunków;
- 5) umyślnego niszczenia ich jaj, postaci młodocianych i form rozwojowych;
- 6) niszczenia ich siedlisk i ostoi;
- 7) niszczenia ich gniazd;
- 8) niszczenia ich mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk i innych schronień;
- 9) wybierania, posiadania i przechowywania ich jaj;
- 10) wyrabiania, posiadania i przechowywania wydmuszek;
- 11) preparowania okazów gatunków;
- 12) zbywania, oferowania do sprzedaży, wymiany i darowizny okazów gatunków;
- 13) wwożenia z zagranicy i wywożenia poza granicę państwa okazów gatunków;
- 14) umyślnego płoszenia i niepokojenia;
- 15) przemieszczania z miejsc regularnego przebywania na inne miejsca;
- 16) przemieszczania urodzonych i hodowanych w niewoli do stanowisk naturalnych.

Ochronie, polegającej na zapobieganiu niszczeniu i dewastacji, podlegają także tereny zieleni urządzonej, drzewa i krzewy oraz ich zbiorowiska niebędące lasem. W *ustawie o ochronie przyrody* nakazano zwrócić szczególną uwagę na roboty ziemne oraz inne roboty związane z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych, prowadzone w pobliżu drzew lub krzewów albo ich zespołów. Prace te mogą być wykonywane wyłącznie w sposób nie szkodzący drzewom lub krzewom. W okresie zimowym na ulicach, placach oraz drogach publicznych środki chemiczne mogą być stosowane tylko w sposób nie szkodzący terenom zieleni oraz zadrzewieniom.

W obszarze planu, z uwagi na charakter zagospodarowania, generalnie nie ma sprzyjających warunków do występowania chronionych gatunków roślin i grzybów. Objęta ochroną jest natomiast zdecydowana większość występujących tu ptaków, płazów, a ponadto niektóre pospolite gatunki ssaków,

w tym jeż, czy kret. Gatunki objęte ochroną są gatunkami synantropijnymi, związanymi z siedliskami miejskimi.

Plan zachowuje zarówno istniejące tereny zieleni nieurządzonej jak i skwery w obrębie miasta. Zachowane zostaną również ogrody działkowe stanowiące bazę pokarmową dla awifauny. Należy więc przyjąć, że zmiany wobec istniejącego zagospodarowania wprowadzone w projekcie planu nie spowodują zagrożenia dla występujących tu chronionych gatunków.

Zarówno kwerenda danych archiwalnych, jak i wizja terenowa nie wykazały na terenie opracowania stanowisk szczególnie cennych, chronionych i/lub zagrożonych wyginięciem grzybów, roślin, siedlisk przyrodniczych i zbiorowisk roślinnych.

W zakresie środowiska przyrodniczego, także w zakresie ochrony lokalnej bioróżnorodności, oceniany projekt planu wprowadza dla wyznaczonych terenów minimalny procent terenów biologicznie czynnych określony indywidualnie w zależności od charakteru wprowadzanej zabudowy w przedziale od 10 do 70%.

Projekt planu ogranicza powstawanie barier migracyjnych poprzez wprowadzony zakaz lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii, wykorzystujących energię wiatru.

6.1.9. Obiekty chronione w myśl ustawy o ochronie przyrody

W granicach obszaru objętego projektem miejscowego planu, jak również w jego bezpośrednim sąsiedztwie, nie ustanowiono obiektów chronionych w rozumieniu *Ustawy o ochronie przyrody*. Obiekty chronione, położone najbliżej terenu opracowania wskazano w rozdziale 5.1.9. niniejszej prognozy.

Biorąc pod uwagę skalę i charakter zagospodarowania terenu, zgodnie z przedłożonym projektem planu oraz odległość od obszarów chronionych, należy przyjąć, że realizacja zapisów powyższego dokumentu nie będzie miała negatywnego wpływu na zlokalizowane w rejonie obszary chronione.

6.1.10. Obszary cenne przyrodniczo, a nieobjęte ochroną

Teren opracowania uległ znaczącym przekształceniom antropogenicznym. Znaczna część terenu jest zabudowana a tereny biologicznie czynne porośnięte są zbiorowiskami wtórnymi. Na obszary niezagospodarowane zasiedlają gatunki inwazyjne, obce siedliskowo (z nawłocią i rdestowcem). Generalnie występujące w obszarze planu siedliska nie wykazują szczególnej wartości przyrodniczej.

Miejscami wyróżniającymi się z otaczających terenów mające znaczenie dla lokalnej fauny i flory to tereny zieleni urządzonej w tym skwery (przy placu Barbary) i fragmenty o charakterze zieleni parkowej (z zadrzewieniami przy Placu Szynol). Ważnym elementem są również zadrzewienia wzdłuż przebiegu kolejki wąskotorowej. Maja one jednak znaczenie lokalne.

Wszystkie tereny mające znaczenie dla lokalnej flory zostały zachowane i chronione zapisami miejscowego planu.

7. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i krajowym oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania projektu planu.

Podstawowe cele ochrony środowiska zostały uwzględnione w następujących dokumentach krajowych:

1. Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju (ogłoszona w Monitorze Polskim Nr 26, poz. 432),
2. „Zaktualizowana koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju” z 2005 r.
3. „Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju”(do 2030 r.)
4. Polska 2025 – Długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju (Rządowe Centrum Studiów Strategicznych, 2000 r),
5. Polityka ekologiczna państwa 2030, PEP2030 (Ministerstwo Środowiska, Warszawa 2019)

oraz w dokumentach międzynarodowych, ratyfikowanych przez stronę polską, których ustalenia w znaczącej części zawarte są w wyżej wymienionych dokumentach oraz przepisach prawnych.

Główne cele zawarte w tychże dokumentach przedstawiono poniżej.

Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju:

- przyjęcie nadrzędnej zasady zrównoważonego rozwoju,
- eksponowanie wartości krajobrazowych i ich harmonizowanie z zagospodarowaniem,
- ochrona zasobów wodnych poprzez prowadzenie wodochronnej gospodarki w zlewniach, polegającej m.in. na wprowadzeniu szczególnych zasad ochrony środowiska w obszarach alimentacji wód podziemnych, zachowanie nieuregulowanych rzek, których funkcje przyrodnicze nie uległy dewastacji,
- ochrona dolin rzecznych reprezentujących bogactwo przyrody oraz spełniających funkcje korytarzy ekologicznych, oczek wodnych i terenów wodno-błotnych,
- tworzenie warunków dla ochrony i rozwoju terenów zielonych wewnątrz i wokół miast oraz zagospodarowanych terenów rekreacyjnych,
- zahamowanie procesów degradacji oraz przywrócenie wartości środowiska przyrodniczego na obszarach o szczególnym jego zniszczeniu lub zubożeniu przez urbanizację, melioracje osuszające oraz regulacje rzek,
- określenie obszarów wymagających ograniczenia działalności inwestycyjnej i gospodarczej,
- określenie złóż surowców mineralnych, których eksploatacja nie może być uruchomiona, jeżeli może naruszać inne zasoby przyrody, istotne części lub całość systemu ekologicznego,
- uwzględnienie ekologicznych podstaw polityki przestrzennej w stosunku do transportu poprzez wskazanie obszarów do preferencji prośrodowiskowego transportu i nasycenie

odpowiednim transportem obszarów o szczególnych walorach społecznych, realizacji na przebiegu korytarzy ekologicznych przepustów drogowych umożliwiających migrację fauny, odpowiednie trasowanie autostrad z ominięciem obszarów o cennych walorach przyrodniczych,

- stopniowe rozszerzanie i utrwalanie dobrej kondycji ekologicznej obszarów o walorach przyrodniczych objętych ochroną prawną,
- powszechne i współzależne uwzględnienie uwarunkowań przyrodniczych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz programach przedsięwzięć publicznych o znaczeniu ponadlokalnym,
- promowanie ekologicznych kierunków i form w wybranych dziedzinach i obszarach (ekoturystyka, ekorośnictwo, ekosadownictwo),
- zlikwidowanie zagrożenia ekologicznego w obszarach o przekroczonych normach zanieczyszczeń,
- ochrona różnorodności biologicznej obszarów niezdegradowanych, które stanowią główny potencjał przyrodniczy kraju,
- ustanowienie obowiązkowej komasacji gruntów realizowanej w oparciu o pomoc państwa, podporządkowanej działalności przeciwozyjnej na najlepszych glebach oraz najbardziej podatnych na erozję wodną lub podjęcie innych skutecznych środków gwarantujących odpowiednie ich zabezpieczenie przed erozją,
- zahamowanie rozpraszania zabudowy, zwłaszcza na tereny o wysokich walorach krajobrazowych,
- ochrona jako „dziedzictwa ludzkości” zanikających krajobrazów (mozaiki ekosystemów leśnych, łąkowych, polnych oraz związanych z osadnictwem),
- priorytetowe traktowanie tworzenia korytarzy ekologicznych w trakcie realizacji programów zwiększania lesistości,
- ochrona i wykorzystanie rodzimej różnorodności biologicznej w programach rekultywacji obszarów zdegradowanych działalnością gospodarczą.

Długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju:

Głównym jej celem jest stworzenie warunków dla stymulowania rozwoju, sprzyjających sukcesywnemu eliminowaniu procesów i działań gospodarczych szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi, promowaniu sposobów gospodarowania przyjaznych dla środowiska oraz przywracaniu równowagi na obszarach dewastacji i degradacji przyrodniczej. Głównym założeniem rozwojowym strategii jest utrzymanie wzrostu gospodarczego w powiązaniu ze zdecydowanym wzrostem efektywności wykorzystania surowców, paliw oraz zasobów przyrody a także zapewnieniem bezpieczeństwa ekologicznego kraju. Ponadto strategia zaleca:

- uwzględniać w planach zagospodarowania przestrzennego elementów ochrony środowiska, ochrony różnorodności biologicznej i pomników natury,
- pomoc państwa dla działalności proekologicznej, rekultywacji terenów i zasobów skażonych, dla czynnej ochrony środowiska i różnorodności biologicznej,

- przestrzeganie prawa ekologicznego krajowego i międzynarodowego przez wszystkie podmioty,
- zapewnienie równego dostępu do środowiska i jego zasobów,
- zapewnienie konkurencyjności wykorzystania zasobów odnawialnych i recyklingu surowców,
- zapewnienie swobodnego transferu technologicznego i inwestycji proekologicznych,
- uwzględnienie zagadnień środowiskowych w opracowywanych politykach i programach sektorowych szczebla krajowego i regionalnego.

Polityka ekologiczna państwa 2030 (PEP2030) integruje zakres tematyczny dokumentów:

- Strategii „Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko – perspektywa do 2020 r.” BEiŚ) w części środowiskowej,
- Strategicznego planu adaptacji dla sektorów obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 (SPA2020),
- Polityki klimatycznej Polski. Strategii redukcji emisji gazów cieplarnianych w Polsce do roku 2020 (uchylona uchwałą Rady Ministrów w dniu 1 września 2015 r.), których okres obowiązywania został zaplanowany do końca 2020 r.

Zakres tematyczny PEP został uzupełniony o środowiskowe cele i priorytety Rządu RP oraz rozwija część środowiskową Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.).

W rezultacie PEP obejmuje następującą tematykę:

- bezpieczeństwo biologiczne, w tym organizmy genetycznie zmodyfikowane,
- klimat akustyczny,
- najlepsze dostępne techniki BAT,
- odpady,
- pola elektromagnetyczne,
- powierzchnia ziemi,
- powietrze,
- promieniowanie jonizujące,
- służby ochrony środowiska i podmioty biorące udział w zarządzaniu środowiskiem,
- system finansowania ochrony środowiska,
- system ocen oddziaływania na środowisko,
- technologie środowiskowe,
- wzorce zrównoważonej konsumpcji i edukacja ekologiczna, w tym dostęp do informacji,
- zasoby geologiczne,
- zasoby przyrodnicze, w tym krajobraz, leśnictwo i różnorodność biologiczna,
- zasoby wodne, w tym jakość wód,
- zmiany klimatu (mitygacja i adaptacja).

Polityka ekologiczna państwa opiera się na budowie innowacyjnej gospodarki z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju, który jest wymogiem nowoczesnej polityki państwa. Zrównoważony rozwój oznacza stabilny wzrost gospodarczy powiązany z racjonalną gospodarką zasobami środowiskowymi

i respektowaniem praw człowieka. To właśnie człowiek jest nadrzędną wartością w Polityce ekologicznej Państwa 2030 poprzez koncentrację tematyczną na jakości życia, zdrowiu i dobrobycie Polaków. Rolą polityki ekologicznej jest więc zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego państwa. Jest podstawą do podejmowania działań na szczeblu krajowym, wojewódzkim i lokalnym. Kluczowa dla osiągnięcia celów polityki ekologicznej jest dodatkowo dbałość o kulturę współżycia ze środowiskiem na szczeblu samorządowym, zwłaszcza poprzez racjonalne planowanie zagospodarowania przestrzennego, które pomaga chronić ludność przed zanieczyszczeniami powietrza i hałasem oraz przyrodę przed nadmierną presją.

Wymienione powyżej cele generalnie znalazły odzwierciedlenie w przedstawionym do oceny projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

8. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w odniesieniu do Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030

Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (tzw. SPA 2020) stanowi element szerszego projektu badawczego o nazwie KLIMADA, którego prowadzenie zakłada się do roku 2070.

We wskazanym dokumencie uwzględniono i przeanalizowano obecne i oczekiwane zmiany klimatu, w tym scenariusze zmian klimatu dla Polski do roku 2030, które wykazały, że w tym okresie największe zagrożenie dla gospodarki i społeczeństwa będą stanowiły ekstremalne zjawiska pogodowe (nawalne deszcze, powodzie, podtopienia, osunięcia ziemi, fale upałów, susze, huragany, osuwiska itp.), będące pochodnymi zmian klimatycznych. Zjawiska te będą występować z coraz większą częstotliwością i natężeniem oraz będą dotyczyć coraz większych obszarów kraju.

Wśród najbardziej wrażliwych sektorów i obszarów, dla których określono cele i kierunki działań adaptacyjnych znalazły się: gospodarka wodna, rolnictwo, leśnictwo, różnorodność biologiczna i obszary prawnie chronione, zdrowie, energetyka, budownictwo, transport, obszary górskie, strefy wybrzeża, gospodarka przestrzenna i obszary zurbanizowane.

Głównym celem SPA 2020 jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Cele szczegółowe oraz powiązane z nimi kierunki działań zostały określone następująco:

Cel 1. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska

Kierunki działań:

- 1.1 – dostosowanie sektora gospodarki wodnej do zmian klimatu
- 1.2 – adaptacja strefy przybrzeżnej do zmian klimatu
- 1.3 – dostosowanie sektora energetycznego do zmian klimatu
- 1.4 – ochrona różnorodności biologicznej i gospodarka leśna w kontekście zmian klimatu
- 1.5 – adaptacja do zmian klimatu w gospodarce przestrzennej i budownictwie
- 1.6 – zapewnienie funkcjonowania skutecznego systemu ochrony zdrowia w warunkach zmian klimatu

Cel 2. Skuteczna adaptacja do zmian klimatu na obszarach wiejskich

Kierunki działań:

- 2.1 – stworzenie lokalnych systemów monitorowania i ostrzegania przed zagrożeniami
- 2.2 – organizacyjne i techniczne dostosowanie działalności rolniczej i rybackiej do zmian klimatu

Cel 3. Rozwój transportu w warunkach zmian klimatu

Kierunki działań:

- 3.1 – wypracowywanie standardów konstrukcyjnych uwzględniających zmiany klimatu
- 3.2 – zarządzanie szlakami komunikacyjnymi w warunkach zmian klimatu

Cel 4. Zapewnienie zrównoważonego rozwoju regionalnego i lokalnego z uwzględnieniem zmian klimatu

Kierunki działań:

- 4.1 – monitoring stanu środowiska i systemy wczesnego ostrzegania i reagowania w kontekście zmian klimatu (miasta i obszary wiejskie)
- 4.2 – miejska polityka przestrzenna uwzględniająca zmiany klimatu

Cel 5. Stymulowanie innowacji sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Kierunki działań:

- 5.1 – promowanie innowacji na poziomie działań organizacyjnych i zarządczych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu
- 5.2 – budowa systemu wsparcia polskich innowacyjnych technologii sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Cel 6. Kształtowanie postaw społecznych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Kierunki działań:

- 6.1 – zwiększenie świadomości odnośnie do ryzyk związanych ze zjawiskami ekstremalnymi i metodami ograniczania ich wpływu
- 6.2 – ochrona grup szczególnie narażonych przed skutkami niekorzystnych zjawisk klimatycznych.

W świetle powyższych wskazań, mając na uwadze charakter oraz zakres ocenianego dokumentu planistycznego, a także charakter i sposób zagospodarowania przedmiotowego terenu, należy stwierdzić, że miejscowy plan jest związany przede wszystkim z sektorami jakimi są: gospodarka przestrzenna i obszary zurbanizowane oraz z sektorami obejmującymi budownictwo, infrastrukturę i inne.

Na obszarze planu nie występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz osuwania się mas ziemnych.

Do głównych zagrożeń Bytomia, a więc i przedmiotowego terenu, w kontekście zmian klimatu należą: intensyfikacja miejskiej wyspy ciepła, silne ulewy powodujące podtopienia oraz susze sprzyjające deficytowi wody w miastach. Zasadniczo w omawianych granicach problem wyspy ciepła nie dotyczy większości obszaru planu. Dominują tu tereny biologicznie czynne, a obszary zabudowy w większości posiadają duży udział zieleni urządzonej. Niemniej jednak fragmenty zabudowy w obszarze odgraniczonym ulicami Witczaka, Siemianowicką, Jana Kochanowskiego i Alojzjanów, są zabudowane

dość intensywnie. Wprowadzono tu również możliwość wprowadzenia nowej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oraz mieszkaniowo – usługowej poszerzając istniejące strefy zabudowy. W tych częściach wprowadzone zagospodarowania mogą przyczynić się do zmiany lokalnych warunków klimatycznych w tym poszerzenia miejskiej wyspy ciepła.

Ogólnie rzecz ujmując ustalenia miejscowego planu wpisują się przede wszystkim w realizację następujących kierunków działań określonych SPA 2020: 1.3, 1.4 i 1.5 w zakresie celu nr 1 oraz 4.2 w celu nr 4.

Do ustaleń planu realizujących założenia powyższych celów i kierunków należą między innymi:

- nakaz zapobiegania powstawaniu emisji i ograniczania wprowadzanych do powietrza substancji – zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (kierunek 1.3),
- ustalenie dla terenów zabudowy minimalnego wskaźnika procenta terenów biologicznie czynnych wynoszącego od 10% do 70% (kierunek 1.4 i 4.2),
- wyznaczenie i zachowanie terenów zieleni izolacyjnej, zieleni nieurządzonej, zieleni urządzonej, zieleni ogrodów działkowych (kierunek 1.4 i 4.2),
- realizacja zabudowy poza obszarami zagrożonymi występowaniem powodzi i osuwisk (kierunek 1.5),
- nakaz opóźniania spływu wód opadowych i roztopowych do odbiorników poprzez ich retencjonowanie we własnym zakresie w obrębie działki (kierunek 4.2),
- nakaz realizacji obiektów w sposób niepowodujący zmiany stosunków wodnych na obszarze planu (kierunek 4.2),
- nakaz zagospodarowania zielenią urządzoną powierzchni niezabudowanych lub nieutwardzonych; (kierunek 1.4),
- odprowadzanie ścieków sanitarnych i deszczowych do kanalizacji miejskiej (kierunek 4.2),
- dopuszczenie odprowadzania wód opadowych i roztopowych zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne* (kierunek 4.2),
- sukcesywna budowa rozdzielczej sieci kanalizacji sanitarnej.

Wskazane powyżej zapisy sprzyjają również innym kierunkom działań służącym adaptacji do zmian klimatu.

9. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w odniesieniu do *Uchwały Nr V/36/1/2017 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 7 kwietnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa śląskiego ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw*

Uchwała Nr V/36/1/2017 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 7 kwietnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa śląskiego ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (tzw. uchwała antysmogowa) wprowadza zakazy i ograniczenia w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw stałych. Celem tych zakazów

i ograniczeń jest zapobieżenie negatywnemu wpływowi na zdrowie ludzi i środowisko w granicach administracyjnych województwa śląskiego. Uchwała określa, jakie wymagania muszą spełniać instalacje, w których spalane są paliwa stałe oraz wymienia paliwa, których stosowanie jest zakazane.

W omawianym projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględniono wymogi ochrony powietrza, ograniczające negatywny wpływ na zdrowie ludzi i środowisko.

Zapisy projektu planu uwzględniają zaopatrzenie budynków w ciepło z miejskiej zdalczynnej sieci ciepłowniczej. Plan dopuszcza stosowanie indywidualnych systemów grzewczych w tym wykorzystujących odnawialne źródła energii.

Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem 7U jako przeznaczenie podstawowe wskazano między innymi lokalizację ogniw fotowoltaicznych wytwarzających energię o mocy przekraczającej 100 kW wraz z zabudową z nimi związaną.

Przytoczone powyżej zapisy realizują ustalenia przyjęte w Uchwale Nr V/36/1/2017 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 7 kwietnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa śląskiego ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw. Przedstawiony do oceny plan nie stoi w sprzeczności z ustaleniami i ograniczeniami wynikającymi z w/w dokumentu.

10. Przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym bezpośrednie, wtórne i skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko

Na terenie objętym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie występują obszarowe i punktowe formy ochrony przyrody ustanowione na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r.

Z uwagi na jedynie miejscowy (lokalny) zasięg oddziaływań związanych z realizacją zamierzeń planistycznych oraz odległości od obiektów chronionych, położonych poza granicami terenu opracowania, w tym od obszarów Natura 2000, można stwierdzić, że realizacja ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będzie negatywnie oddziaływać na obiekty chronione.

10.1. Oddziaływania rozwiązań planu na środowisko: bezpośrednie i pośrednie, średnio i długo terminowe, stałe i chwilowe, wtórne i skumulowane

Projekt planu przedstawiony do oceny w zasadzie sankcjonuje istniejące zagospodarowania. Utrzymane zostają istniejące tereny biologicznie czynne w postaci terenów zieleni izolacyjnej (1-5 ZI) - położne wzdłuż przebiegu Alei Jana Pawła II oraz tereny zieleni parkowej (1-3 ZP oraz 1-9 ZP/KDP). Zachowane zostały również istniejące ogródki działkowe zarówno te znajdujące się w północnej części omawianego terenu (1 - 2 ZD) jak i towarzyszące zabudowie mieszkaniowej (3-4 ZD).

Istniejąca zabudowa mieszkaniowa pozostaje zgodnie z projektem planu w istniejącej formie. Zachowany został teren cmentarza wraz ze strefami ochrony sanitarnej (w odległości 50 i 150m). Ograniczona została

możliwość realizacji obiektów mogących znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Obiekty usługowe najczęściej powiązane są z terenami mieszkaniowymi.

W ramach wprowadzonych zmian umożliwiono poszerzenie istniejących stref zabudowy.

Każda zmiana zainwestowania terenu związana jest z mniejszym bądź większym oddziaływaniem na środowisko, a stopień oddziaływania będzie uzależniony od intensywności i charakteru zagospodarowania. Aktualnie na obszarach już zainwestowanych oraz w ich sąsiedztwie występuje stałe oddziaływanie na środowisko, związane między innymi z emisją zanieczyszczeń atmosferycznych (ze źródeł komunikacyjnych i tzw. „niska emisja”), powstawaniem odpadów i ścieków oraz dokonany, nieodwracalny przekształceniem powierzchni terenu. Na terenach już zabudowanych realizacja ustaleń projektu planu będzie więc związana głównie z utrzymaniem bądź pogłębieniem się oddziaływań już tu występujących.

Wprowadzanie zabudowy związane będzie z kolei z kreowaniem zagospodarowania i krajobrazu o charakterze miejskim kosztem terenów zieleni nieurządzonej. Zmiany te w pewnym stopniu łagodzić będzie wyznaczenie terenów zieleni towarzyszącej zabudowie. Należy także podkreślić, że zmiany te będą zapewne odbywać się stopniowo.

W przypadku realizacji nowej zabudowy czy też elementów infrastruktury oddziaływanie krótkotrwałe na etapie budowy polegać będzie między innymi na emisji hałasu oraz zanieczyszczeń do powietrza, których źródłem będą maszyny i urządzenia budowlane. Oddziaływania te będą miały charakter chwilowy, ograniczony do czasu realizacji poszczególnych inwestycji. Oddziaływanie trwałe będzie polegało przede wszystkim na przekształceniu powierzchni ziemi spowodowanym na przykład pracami niwelacyjnymi oraz zajęciem terenu przez obiekty kubaturowe czy powierzchnie uszczelnione. Wprowadzanie pozaprzyrodniczych form zagospodarowania będzie związane z zajęciem powierzchni biologicznie czynnych i usunięciem porastającej je roślinności. Realizacja ustaleń planu będzie lokalnie związana z koniecznością wycinki zieleni wysokiej (drzew i krzewów). Wraz z zajęciem terenów biologicznie czynnych trwale przekształcone zostaną siedliska faunistyczne, ograniczona zostanie ich powierzchnia, a potencjalnie zamieszkująca je fauna zostanie z nich wyparta na tereny sąsiednie.

Dogęszczanie istniejącej zabudowy przyczyni się do lokalnych zmian uwarunkowań krajobrazowych i topoklimatycznych.

Ciągi komunikacyjne aktualnie istniejące w obszarze opracowania i przebiegające wzdłuż jego granic oddziałują także na tereny przyległe, a projektowany rozwój zabudowy skutkować będzie zwiększeniem natężenia ruchu. Należy jednak podkreślić, że przewidywana skala tych zjawisk będzie bardzo niewielka wobec oddziaływań już występujących, a przedstawiony do oceny projekt planu wprowadza szereg zapisów chroniących środowisko.

Opisane wyżej oddziaływania związane z realizacją zapisów planu będą w mniejszym lub większym stopniu kumulowały się w środowisku. Nakładanie się wpływów pochodzących z poszczególnych terenów spowoduje wzrost tego oddziaływania. Kumulacji podlegać będzie przede wszystkim hałas, a także emitowane zanieczyszczenia atmosferyczne. Kumulacja ta może mieć miejsce w granicach jednostek stanowiących źródło oddziaływań bądź na terenach przyległych. O efekcie kumulacji w skali lokalnej można mówić również w przypadku zajmowania powierzchni biologicznie czynnych. Nie przewiduje się jednak, aby potencjalna kumulacja miała znacząco negatywny wpływ na stan środowiska.

Opisane wyżej wpływy zarówno na etapie budowy jak i eksploatacji będą ograniczane zapisami planu, a także przepisami zawartymi w obowiązującym ustawodawstwie dotyczącymi między innymi dopuszczalnych poziomów hałasu i sposobu ograniczenia jego wpływu, a także gospodarki odpadami i gospodarki wodno-ściekowej.

Uwzględniając skalę i charakter zmian ogólnych kierunków zagospodarowania przewidzianych w planie, generalnie można stwierdzić, iż realizacja miejscowego planu przy zachowaniu ograniczeń wpływu na środowisko wynikających z jego ustaleń oraz przepisów odrębnych nie spowoduje poważnych zagrożeń dla środowiska.

Tabela nr 2. Charakterystyka typów oddziaływań

Typ oddziaływań	Etap budowy	Etap eksploatacji
bezpośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi przy tworzeniu nowych obiektów kubaturowych - pylenie z powierzchni odkrytych miejsc składowych materiałów sypkich i obiektów w budowie - zanieczyszczenie powietrza spalinami pochodzącymi z maszyn pracujących na budowach - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej i wycinka zieleni wysokiej (drzew i krzewów) 	<ul style="list-style-type: none"> - wzrost ilości odprowadzanych ścieków opadowych z powierzchni szczelnych - wzrost ilości wytwarzanych odpadów - wzrost emisji hałasu bytowego - przekształcenie powierzchni ziemi w ramach prowadzenia niwelacji pod nowe obiekty budowlane i towarzyszące im zagospodarowanie
pośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - nie występują, brak znaczących oddziaływań 	<ul style="list-style-type: none"> - generowanie ruchu pojazdów na terenach nowo zainwestowanych
wtórne	<ul style="list-style-type: none"> - nie występują, brak znaczących oddziaływań 	<ul style="list-style-type: none"> - dalsza synantropizacja szaty roślinnej w rejonie utworzonej zabudowy
skumulowane	<ul style="list-style-type: none"> - krótkotrwała kumulacja hałasu pochodzącego z prac budowlanych oraz hałasu komunikacyjnego 	<ul style="list-style-type: none"> - zmiana jakości powietrza w wyniku nakładania się emisji z poszczególnych emitorów - kumulacja hałasu komunikacyjnego oraz bytowego
krótkoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> - hałas budowlany - zanieczyszczenie powietrza związane z pracami budowlanymi - powstawanie odpadów budowlanych 	<ul style="list-style-type: none"> - nie występują, brak znaczących oddziaływań
długoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej 	<ul style="list-style-type: none"> - zmiany morfologii terenu (lokalnych warunków krajobrazowych) związane z powstawaniem nowych zabudowań - dalsza synantropizacja szaty roślinnej w rejonie utworzonej zabudowy - emisja hałasu komunikacyjnego - lokalna fragmentacja siedlisk - lokalna zmiana uwarunkowań topoklimatycznych
stałe	<ul style="list-style-type: none"> - zmiany ukształtowania powierzchni terenu - zmiana lokalnych warunków krajobrazowych 	<ul style="list-style-type: none"> - lokalne zmiany mikroklimatu - zmiany morfologii terenu związane z powstaniem nowych obiektów budowlanych - zwiększenie powierzchni terenów utwardzonych
chwilowe	<ul style="list-style-type: none"> - hałas budowlany - zanieczyszczenie powietrza związane z pracami budowlanymi - powstawanie odpadów budowlanych 	<ul style="list-style-type: none"> - zwiększenie natężenia ruchu komunikacyjnego

11. Stan środowiska na obszarach objętych znaczącym oddziaływaniem

Jak wskazano to w poprzedniej części prognozy w rejonie objętym planem w wyniku silnej antropopresji środowisko przyrodnicze zostało nieodwracalnie przekształcone. W obszarze planu nie występuje siedliska naturalne dla omawianego terenu, nie można również wyodrębnić obszarów z roślinnością seminarialna. Istniejące tu siedliska są przekształcone w wyniku działalności człowieka. Dominują gatunki inwazyjne i synantropijne odporne na działanie człowieka oraz na zanieczyszczenia. Generalnie cały omawiany teren nie wykazuje szczególnych walorów przyrodniczych.

W obszarze planu wprowadzono zapisy ograniczające możliwość realizacji inwestycji mogących znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływających na środowisko, zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem (tj. aktualnie *Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko Dz. U. 2019 poz. 1839*), wyjątek stanowią jedynie przedsięwzięcia związane z realizacją i remontami:

- a) dróg publicznych,
- b) linii tramwajowych,
- d) infrastruktury technicznej,
- e) inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej,
- f) podziemnego wydobycia kopalin,
- g) poszukiwania i rozpoznawania złóż kopalin,
- h) garaży, parkingów samochodowych lub zespołów parkingów,

Plan dopuszcza również działalność zwaną ze zbieraniem odpadów, która zgodnie z w/w rozporządzeniem jest przedsięwzięciem mogąącym znacząco oddziaływać na środowisko. Jest to jednak usankcjonowanie istniejącego zagospodarowania w jednostce 6U. Zgodnie z zapisami planu zasięg oddziaływania na środowisko działalności prowadzonej na poszczególnych terenach nie może przekraczać granicy nieruchomości, do której prowadzący działalność posiada tytuł prawny.

Zgodnie z przytoczonymi powyżej ustaleniami plan dopuszcza realizację przedsięwzięć mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko w ograniczonym zakresie. Niemniej jednak inwestycje te przed realizacją wymagają uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, która to szczegółowo określa parametry poszczególnych inwestycji ograniczając równocześnie ich wpływ na środowisko przyrodnicze.

Ponadto, zgodnie z zapisami projektu dokumentu, wprowadza się zakaz realizacji przedsięwzięć stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, a w szczególności przedsięwzięć mogących spowodować ryzyko wystąpienia poważnych awarii.

12. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Teren objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zlokalizowany jest w znacznej odległości od południowej granicy Państwa. Oddziaływania związane z realizacją ocenianego projektu planu będą generalnie miały charakter lokalny i ograniczone zostaną do terenu zainwestowania.

Mając na uwadze powyższe można stwierdzić, iż realizacja ustaleń projektu planu nie będzie powodowała transgranicznego oddziaływania na środowisko.

13. Obszary problemowe

Zasadniczo przeprowadzona analiza nie wykazała szczególnych kwestii problemowych związanych z realizacją zapisów projektu planu. W ramach wskazanych funkcji terenu utrzymane zostały istniejące zagospodarowania. Jak wskazano to w poprzedniej części prognozy nowe obszary zabudowy wprowadzone zostały natomiast na terenach nie posiadających szczególnych wartości przyrodniczych i krajobrazowych.

Do kwestii problemowych zaliczyć należy potencjalne ponadnormatywne oddziaływanie hałasu na tereny podlegające ochronie akustycznej. Analiza uwarunkowań akustycznych na obszarze terenu opracowania pozwala stwierdzić, że już obecnie w jego granicach dochodzi do lokalnych przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu od dróg.

Należy mieć również na uwadze fakt, iż realizacja nowych terenów zabudowy usługowej, powodować będzie wzrost natężenia ruchu, a tym samym pogłębianie się istniejących oddziaływań. Należy również zwrócić uwagę, iż ze względu na położenie przedmiotowego terenu w granicach miasta oraz na funkcję istniejących głównych dróg w obszarze planu (jako łączników z terenami przyległymi) jego zapisy nie mają wpływu na oddziaływanie związane uciążliwością akustyczną istniejących ciągów komunikacyjnych.

Generalnie w planie przedstawionym do oceny nie znaleziono znaczących obszarów problemowych. Jedynym konfliktem zagospodarowania może zagospodarowanie terenów w podłożu których prowadzona była płytką eksploatacja rudna (rud cynku i ołowiu) i występują wyrobiska mające połączenie z powierzchnią w postaci zlikwidowanych szybów i szybków. Na terenach takich może nastąpić reaktywacja wpływów wcześniejszej eksploatacji. Dlatego też na etapie projektowym w rejonie występowania wyrobisk konieczne jest przeprowadzenie szczegółowego rozpoznania podłoża gruntowego.

Problematyczne może być również wprowadzenie nowego ciągu komunikacyjnego w formie drogi publicznej klasy zbiorczej w granicach terenów aktualnie użytkowanych w formie ogródków działkowych. Przedmiotowa droga łącząca ul. Witczaka z Al. Jana Pawła II została już wprowadzona w aktualnie obowiązującym planie, a oceniany projekt planu jedynie utrzymuje to zagospodarowanie. Niemniej jednak prawdopodobnie podjęcie działań zmierzających do realizacji tej inwestycji może spowodować opór zarówno właścicieli ogródków przez które będzie przebiegać droga jak i ogródków sąsiadujących z nią. Nowa droga przebiegająca przez ogródki działkowe (ze względu na swój charakter) może stwarzać zagrożenie zmiany klimatu akustycznego na terenach rekreacyjnych oraz większe stężenia zanieczyszczeń w obrębie tych terenów.

14. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

W ocenianym planie zagospodarowania przestrzennego generalnie wprowadzone zostały zapisy mające na celu zapobieganie lub ograniczenie negatywnych wpływów na środowisko.

Analiza przyjętych w planie zapisów wykazała, że zostały uwzględnione wymogi z zakresu ochrony środowiska określone w obowiązujących przepisach.

Plan nie narusza ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Bytom, przyjęte uchwałą nr XVI/204/11 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 24 sierpnia 2011 r., zmienione uchwałami: nr X/120/13 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 25 lutego 2013 r., nr XXXVIII/485/17 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 27 lutego 2017 r., nr LXI/814/18 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 26 marca 2018 r., nr LXIV/839/18 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 28 maja 2018 r., nr XXXII/463/20 z dnia 28 września 2020 r. oraz nr XL/549/21 z dnia 22 lutego 2021 r.

Zapisy planu są również generalnie zgodne z zapisami zawartymi w *Aktualizacji Programu Ochrony Środowiska dla miasta Bytomia na lata 2012-2015 z perspektywą lat 2016-2019*.

Sposób, w jaki w projekcie planu realizowane są zapisy z zakresu ochrony poszczególnych elementów środowiska został opisany poniżej.

Ochrona powietrza atmosferycznego

W projekcie planu w zakresie ochrony powietrza ustala się:

- 1) nakaz zapobiegania powstawaniu emisji i ograniczania wprowadzanych do powietrza substancji – zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska;
- 2) zakaz magazynowania na otwartej przestrzeni surowców i materiałów pyłących.

W zakresie ochrony wód w ocenianym projekcie ustala się:

- 1) nakaz opóźniania spływu wód opadowych i roztopowych do odbiorników poprzez ich retencjonowanie we własnym zakresie w obrębie działki;
- 2) nakaz zabezpieczenia drożności systemu odprowadzania wód na obszarze planu;
- 3) nakaz realizacji obiektów w sposób niepowodujący zmiany stosunków wodnych na obszarze planu;
- 4) zakaz realizacji inwestycji mogących prowadzić do zanieczyszczenia wód podziemnych i wód powierzchniowych;

W zakresie ochrony powierzchni ziemi ustala się:

- 1) nakaz ochrony gleby przed degradacją lub zanieczyszczeniem;
- 2) nakaz zagospodarowania zielenią urządzoną powierzchni niezabudowanych lub nieutwardzonych;
- 3) zakaz magazynowania surowców i materiałów bezpośrednio na powierzchni gruntu bez zabezpieczenia powierzchni przed infiltracją wód opadowych.

W zakresie postępowania z odpadami ustala się:

- 1) nakaz realizacji miejsc do zbierania odpadów komunalnych przy zastosowaniu osłon oraz zabezpieczeń przed infiltracją wód opadowych;
- 2) zakaz wykorzystywania terenu objętego planem w celu prowadzenia działalności polegającej na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów, w tym surowców wtórnych, złomu i pojazdów wycofanych z eksploatacji, przy czym przez przetwarzanie odpadów należy rozumieć także składowanie odpadów, z zastrzeżeniem pkt 3 i pkt 4;

- 3) dopuszczenie dla działalności prowadzonych na terenach objętych planem, magazynowania odpadów powstałych w wyniku tej działalności, wyłącznie w budynkach lub zadaszonych wiatach.
- 4) dopuszczenie działalności polegającej na zbieraniu surowców wtórnych, złomu i pojazdów wycofanych z eksploatacji na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 6U.

Zapisy w zakresie ochrony przed hałasem

Zgodnie z przedłożonym projektem planu wyznacza się jednostki urbanistyczne, dla których określono dopuszczalne poziomy hałasu zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem, tak:

- tereny oznaczone symbolami od 1MN do **3MN** na których obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną,
- tereny oznaczone symbolami: 1UKR, od 1MW do 27 MW, od 1MWU do 17MWU, 1U, 2U, 3U, 5U, 7U, 8U, 11U na których obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców,
- tereny oznaczone symbolami: 4U, 9U, 10U na których obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów przeznaczonych pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży;
- tereny oznaczone symbolami od 1ZD do 4ZD, od 1ZP do 3ZP na których obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno – wypoczynkowe;

Ponadto plan wprowadza nakaz stosowania zabezpieczeń akustycznych od ponadnormatywnego oddziaływania akustycznego od istniejących ciągów komunikacyjnych oraz przy realizacji nowej i przebudowie istniejącej zabudowy wymagającej ochrony przed hałasem – zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

Ochronie przed **zanieczyszczeniem powietrza atmosferycznego** oraz przed **hałasem** służy także wyznaczenie terenów zieleni izolacyjnej (ZI), przez którą, zgodnie z zapisami projektu planu, należy rozumieć odporną na zanieczyszczenia roślinność o przeważającym składzie gatunków drzew i krzewów, których dojrzałe formy osiągają wysokość nie mniejszą niż 2,0 m, ukształtowaną w taki sposób, aby spełniać funkcje całorocznej przesłony wizualnej oraz bariery przed zanieczyszczeniami i hałasem.

W zakresie ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym ustala się, że poziom pól elektromagnetycznych w środowisku nie może przekraczać dopuszczalnych wartości określonych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska*, przy czym:

- 1) dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami: od 1MN do **3MN**, od 1MW do 25 MW i od 1MWU do 17MWU obowiązują dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową;
- 2) dla wszystkich pozostałych terenów w obszarze objętym planem obowiązują dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych jak dla miejsc dostępnych dla ludności.

Ponadto w przedstawionym do oceny projekcie dokumentu określono, że zasięg oddziaływania na środowisko działalności prowadzonej na poszczególnych terenach nie może przekraczać granicy nieruchomości, do której prowadzący działalność posiada tytuł prawny.

15. Propozycje rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w planie

Przedstawiony do oceny miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w znacznej mierze zachowuje istniejące zagospodarowania. Zachowane zostały w całości tereny zieleni urządzonej oraz istniejące ogródki działkowe. Część terenów zieleni nieurządzonej została utrzymana w formie zielni izolacyjnej. Obszary te mają znaczenie dla bioróżnorodności omawianego terenu. Pełnią one również ważną funkcję rekreacyjną na obszarze planu.

Oczywiście plan zachowuje również istniejące tereny zabudowy w dotychczasowej funkcji. W niewielkim stopniu powiększone zostaną tereny zabudowy. Nowe formy zagospodarowania stanowią poszerzenie istniejących obszarów zabudowanych nawiązując funkcją do istniejących zagospodarowań.

Względem istniejącego zagospodarowania projekt planu utrzymuje tereny ogrodów działkowych, zieleni cmentarnej, zieleni urządzonej oraz w pewnej części zieleni nieurządzonej. Powyższe tereny zaliczyć można do najcenniejszych elementów lokalnego środowiska przyrodniczego.

Zgodnie z zapisami projektu miejscowego planu zagospodarowania wprowadza się szereg zapisów mających na celu ochronę środowiska oraz wprowadzenie ład przestrzennego.

Zgodnie z informacjami zawartymi w niniejszym opracowaniu generalnie w obszarze planu nie stwierdzono większych konfliktów zagospodarowania. Jedynym jest wprowadzanie zabudowy na obszarach występowania wyrobisk eksploatacji porudnej. Generalnie jak wskazano to w poprzedniej części niniejszego opracowania takie zagospodarowanie wymagać będzie przed realizacją nowych obiektów przeprowadzenia szczegółowego rozpoznania geologicznego. W zależności od otrzymanych wyników budynki mogą wymagać specjalistycznych zabezpieczeń.

Drugim zidentyfikowanym konfliktem jest przebieg nowego łącznika pomiędzy ul. Witczaka, a drogą wojewódzką nr 911. Wariantem alternatywnym dla tego zagospodarowania jest pozostawienie terenów w dotychczasowym użytkowaniu. W tym przypadku dla lepszej komunikacji pomiędzy przedmiotowymi drogami rozwiązaniem może być poszerzenie ul. Kędzierzyńskiej.

Inne wprowadzone w planie zagospodarowania nie wymagają rozwiązań alternatywnych. Należy zauważyć, iż zapisy planu realizują i precyzują koncepcję zagospodarowania terenu wskazaną w obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dlatego też, możliwości wskazania rozwiązań alternatywnych są ograniczone.

16. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Prognoza oddziaływania na środowisko została opracowana w celu określenia wpływu na środowisko planowanego sposobu zagospodarowania terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obszaru Rozbarku w Bytomiu. Przedmiotowy plan sporządzony został w oparciu o uchwałę Rady Miejskiej w Bytomiu nr XXII/323/19 z dnia 16 grudnia 2019 r.

Wymagania dotyczące zakresu merytorycznego prognozy zostały określone w art. 51 ust. 2 Ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz.U. 2021 poz. 247).

Teren objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego położony jest w południowo – wschodniej części miasta Bytom. Omawiany obszar obejmuje fragment dzielnicy Rozbark obejmujący tereny znajdujące się na zachód od alei Jana Pawła II (droga wojewódzka nr 911) i na północ od linii kolejowej.

Teren objęty projektem planu zagospodarowaniem nawiązuje do terenów przyległych. W południowej części omawianego obszaru dominuje zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna z kamienicami w zabudowie kwartałowej (tereny pomiędzy ulicami Siemianowicką i Feliksa Musialika).

W rejonie ulicy Brzezińskiej zabudowa mieszkaniowa sąsiaduje z terenami przemysłowymi znajdującymi się tu pozostałości po dawnych Warsztatach naprawczych Górnośląskich Kolei Wąskotorowych.

Wzdłuż przebiegu Alei Jana Pawła II dominują tu tereny biologicznie czynne z ogródkami działkowymi.

W północnej części omawianego terenu zabudowa jest mniej intensywna. Budynki mieszkalne rozmieszczone są wzdłuż ulicy Stanisława Witczaka. W tej części w rejonie ul. Leopolda Staffa znajdują się tereny dawnej kopalni „Centrum”. W pasie pomiędzy Aleją Jana Pawła II, a linią zabudowy przy ul. Witczaka znajduje się Cmentarz parafii św. Jacka oraz sąsiadujące z nim ogródki działkowe.

Przy północnej granicy miasta zabudową dominującą są tereny zabudowy jednorodzinnej w ogrodach zlokalizowane wzdłuż ulicy Ułańskiej.

Obszar opracowania jest dobrze skomunikowany z terenami otaczającymi. Głównym ciągiem komunikacyjnym przebiegającym na wschodniej granicy terenu opracowania jest Aleja Jana Pawła II (droga wojewódzka nr 911), pełniąca funkcję wschodniej obwodnicy Bytomia. Ulica Siemianowicka znajdująca się w południowej części omawianego terenu to równocześnie droga krajowa nr 94 (potocznie nazywana starą czwórka). Łączy ona województwa: dolnośląskie, opolskie, śląskie, małopolskie oraz podkarpackie.

Przedmiotowy teren skomunikowany jest z pozostałymi częściami miasta poprzez istniejącą linię tramwajową. Linia ułożona została w ul. Siemianowickiej, której fragment przebiega w południowej części omawianego terenu. Do infrastruktury komunikacyjnej obszaru planu należy również linia kolejowa relacji Chorzów Batory – Tczew. Dwutorowa linia kolejowa wyznacza południową granicę przedmiotowego terenu samo torowisko znajduje się poza granicami objętymi projektem planu.

Energia elektryczna jest dostarczana na przedmiotowy teren za pośrednictwem istniejącej sieci elektroenergetycznej. W południowej części terenu opracowania znajduje się stacja elektroenergetyczna „pogoda”, od której odchodzi w kierunku wschodnim linia elektroenergetyczna 110 kV.

Obszar planu jest również wyposażony w sieć wodociągową i kanalizacyjną. Siecią ciepłowniczą objęta jest część budynków w rejonie ulicy Siemianowickiej i Królowej Jadwigi oraz osiedle mieszkaniowe przy ul. Alojzjanów..

W stanie istniejącym na całym omawianym terenie obowiązują miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Niewielki fragment w części północnej obejmujący teren od granicy miasta do ul. Ułańskiej wraz z północnym fragmentem ul. Stanisława Witczaka (do centrum ogrodniczego Kordan) znajduje się w zasięgu Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu położonego na

północ od ul. Powstańców Śląskich, obejmującego obszar w rejonie ul. Dworskiej i al. Jana Pawła II, zwany planem "Dworska-Wschód", przyjętego uchwałą nr XLV/628/09 z dnia 27 kwietnia 2009 r.

Cały pozostały teren w omawianych granicach objęty jest przyjętym uchwałą nr LIV/786/09 z dnia 25 listopada 2009 r. Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego fragmentu obszaru Rozbarku.

W przedstawionym do oceny projekcie MPZP wprowadzono następujące przeznaczenia podstawowe terenów:

- MN – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- MW – teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
- MWU – teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usługowej,
- U – teren zabudowy usługowej,
- UKR – teren zabudowy usług kultu religijnego,
- PU – teren zabudowy produkcyjno – usługowej,
- KS - teren obsługi komunikacji samochodowej,
- KSP/ZP - teren parkingów i zieleni urządzonej,
- ITE - teren infrastruktury technicznej elektroenergetyki,
- KT – teren komunikacji tramwajowej,
- ZC – teren cmentarza,
- ZD – teren rodzinnych ogrodów działkowych,
- ZI – teren zieleni izolacyjnej,
- ZP – teren zieleni urządzonej,
- ZP/KDP – teren zieleni urządzonej i ciągów pieszych,
- KDG – teren drogi publicznej klasy głównej,
- KDZ – teren drogi publicznej klasy zbiorczej,
- KDL – teren drogi publicznej klasy lokalnej,
- KDD – teren drogi publicznej klasy dojazdowej,
- KDX – teren publicznego ciągu pieszo-jezdnego,
- KDW – teren drogi wewnętrznej,
- KDG/KDZ – teren skrzyżowania dwupoziomowego drogi publicznej klasy głównej i drogi publicznej klasy zbiorczej,
- KDG/KDX – teren skrzyżowania dwupoziomowego drogi publicznej głównej z ciągiem pieszo-jezdnym,
- KDL/KDG – teren skrzyżowania dwupoziomowego drogi publicznej klasy lokalnej i drogi publicznej klasy głównej,
- KDX/KDZ - teren skrzyżowania dwupoziomowego publicznego ciągu pieszo-jezdnego i drogi publicznej klasy zbiorczej

Wprowadzone zmiany są w zasadzie usankcjonowaniem stanu istniejącego. Istniejące plany ograniczały tereny aktualnie użytkowane jako biologicznie czynne (w tym tereny zieleni urządzonej i parkowej) wprowadzając tam tereny zabudowy.

Aktualnie projekt planu ogranicza przekształcenie terenów biologicznie czynnych. Utrzymuje

istniejące obszary zagospodarowane w formie ogródków działkowych oraz zieleni urządzonej w formie parków i skwerów. Zachowane zostają tereny zieleni izolacyjnej oraz zadrzewienia wzdłuż torowiska linii wąskotorowej. Plan szczegółowo wprowadza ograniczenia i możliwości rozwoju istniejącej zabudowy. Rozwinięte zostają strefy zabudowy usługowej nieuciążliwej dla środowiska.

Oceniany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego generalnie realizuje ustalenia zawarte w obowiązującym ustawodawstwie (wymienionym w pkt. 1.2).

Zapisy planu w większości, wraz z ograniczeniami i dopuszczeniami, realizują politykę rozwoju miasta przyjętą na szczeblu lokalnym i ponadlokalnym określoną w takich dokumentach jak:

1. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+ (przyjęty uchwałą Nr V/26/2/2016 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 29 sierpnia 2016 r.).
2. Strategia Rozwoju Województwa Śląskiego "Śląskie 2020+" (przyjęta uchwałą Nr IV/38/2/2013 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 1 lipca 2013 r.).
3. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Bytom, przyjęte uchwałą nr XVI/204/11 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 24 sierpnia 2011 r., zmienione uchwałami: nr X/120/13 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 25 lutego 2013 r., nr XXXVIII/485/17 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 27 lutego 2017 r., nr LXI/814/18 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 26 marca 2018 r., nr LXIV/839/18 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 28 maja 2018 r., nr XXXII/463/20 z dnia 28 września 2020 r. oraz nr XL/549/21 z dnia 22 lutego 2021 r.
4. Aktualizacja Programu Ochrony Środowiska dla miasta Bytomia na lata 2012-2015 z perspektywą lat 2016-2019. Wyk. Główny Instytut Górnictwa, Katowice, 2012.
5. Plan gospodarki niskoemisyjnej dla gminy Bytom. Wyk. Energoexpert sp. z o.o., Bytom, 2015.

Plan uwzględnia również założenia ochrony środowiska gruntowo-wodnego określonego na szczeblu ponadlokalnym. Nie stoi ponadto w sprzeczności z zaleceniami zawartymi w opracowaniu ekofizjograficznym dla miasta Bytomia.

Cały omawiany obszar na przestrzeni lat został przekształcony i zagospodarowany. W południowej części w obszarze ograniczonym ulicami Siemianowicką, Jana Kochanowskiego i dawnym przebiegiem linii kolejowej (na północ od ul. Alojzjanów) dominuje zabudowa typowo miejska z układem kamienic tworzącym niejednokrotnie zamknięte podwórka. Tereny biologicznie czynne towarzyszą tu istniejącej zabudowie w formie terenów zielni urządzonej wpisanej pomiędzy istniejącymi budynkami. Pełnią one również funkcje placów zabaw i skwerów (np. plac Św. Barbary). Na wschód od ul. Jana Kochanowskiego udział terenów biologicznie czynnych jest wyższy. W tej części zabudowa koncentruje się wzdłuż ul. Brzezińskiej oraz Siemianowickiej. Północna część terenu jest mniej zurbanizowana. Budynki wielorodzinne zlokalizowane są wzdłuż ul. S. Witczaka, natomiast w rejonie ulicy Ułańskiej dominują budynki jednorodzinne w ogrodach. Tereny o innym charakterze zabudowy to zabudowania byłej KWK Bobrek – Centrum z szybem Witczak

Naturalna rzeźba terenu w wyniku antropopresji została przekształcona. Z jednej strony wpływ na ukształtowanie miała prowadzona w podłożu eksploatacja węgla kamiennego, z drugiej strony teren

podlegał przekształceniu w związku z wprowadzaniem na powierzchni zagospodarowaniem. Ukształtowanie powierzchni ziemi zostało zmienione między innymi na skutek niwelacji terenu pod obiekty kubaturowe, place oraz ciągi komunikacyjne, a także podczas tworzenia nasypów. Poprzez środkową część omawianego terenu przebiegała linia kolejowa. Aktualnie jest ona zlikwidowana pozostał jedynie ślad po byłym nasypie kolejowym.

Aktualnie omawiany fragment miasta posiada w zasadzie płaską nawierzchnię różnice w wysokości są raczej niewyczuwalne. Zachowane zostały pierwotne spadki w kierunku północno- zachodnim z lokalnie wyniesioną częścią w rejonie węzła w Al. Jana Pawła II.

Teren opracowania jest zlokalizowany jest poza Głównymi Zbiornikami Wód Podziemnych.

Przedmiotowy teren położony jest w zasięgu dwóch jednolitych części wód podziemnych (JCWPd). Południowa część obszaru planu (na południe od obiektów KWK Centrum) znajduje się w obszarze dorzecza Odry , region wodny Górnej Odry i pozostaje w zasięgu JCWPd 129 (kod PLGW6000129). Zgodnie z planie gospodarowania wodami obszaru dorzecza Odry przedmiotowa JCWPd posiada słaby stan ilościowy oraz dobry stan chemiczny, a osiągnięcie celów środowiskowych jest zagrożone.

Przez teren objęty planem przebieg dział wodny i rzędu rozdzielnicy dorzecze Wisły i Odry. Dział przebieg wzdłuż Alei Jana Pawła II i następnie w rejonie ul. Tramwajarzy przecina równoleżnikowo omawiany teren. Północna część obszaru panu obejmująca tereny w rejonie ulic Kędzierzyńskiej i Ułańskiej położna jest w zlewni IV rzędu rzeki Szarlejki. Południowa część (znajdująca się w dorzeczu Odry) znajduje się w zlewni III rzędu rzeki Bytomki.

Przedmiotowy obszar znajduje się w zasięgu jednolitych części wód powierzchniowych:

- JCWP Szarlejka (PLRW20007212669) (część północna) w Dorzeczu Wisły
- JCWP Brynica od Zbiornika Kozłowa Góra do ujścia (PLRW 2000921269) (część północno - wschodnia) w Dorzeczu Wisły
- JCWP Bytomka (PLRW6000611649) (część południowa) w Dorzeczu Odry

Na opisywanym terenie obecnie brak lasów, występują jedynie luźne zadrzewienia, pochodzące głównie z samosiewu na terenach niezagospodarowanych, ale w przeszłości przekształconych (np. nasypy kolejowe). Zielen drzewiasta występuje też w obrębie miejskich skwerów.

Ogólnie szata roślinna największym przekształceniom uległa w części gdzie występują tereny gęsto zabudowane. Po wschodniej stronie terenu opracowania po wcześniejszych przekształceniach na skutek wtórnej sukcesji szata roślinna została stopniowo odtworzona, choć w postaci innej, niż pierwotnie.

Na florę terenu opracowania składają się przede wszystkim pospolite i częste rośliny naczyniowe oraz mszaki. Na omawianym terenie stanowisk gatunków roślin lub grzybów chronionych i/lub zaliczanych do zagrożonych wyginięciem.

Faunę reprezentują pospolite, synantropijne, typowe dla miasta gatunki, z których niektóre (zwłaszcza ssaki i ptaki) podlegają ochronie gatunkowej.

Obszary zabudowy koncentrują się w części południowo – zachodniej oraz w pasie wzdłuż ul. Witczaka. Istniejący układ urbanistyczny poza walorami kulturowymi reprezentuje również wysokie walory krajobrazowe (krajobraz terenów zurbanizowanych). Niemniej jednak w związku ze złym stanem technicznym budynków walory te nie mogą być doceniane.

W granicach obszaru objętego projektem MPZP położone są 2 budynki o wartościach kulturowych, ujęte w Rejestrze zabytków nieruchomości Województwa Śląskiego oraz 226 obiektów budowlanych wpisanych do gminnej ewidencji zabytków.

Obiekty zabytkowe wskazane zostały na rysunku planu i uwzględnione w tekście, a zapisy tego dokumentu wprowadzają szczegółowe zasady ich ochrony.

Ochroną w planie objęto również inne obiekty budowlane:

- Kamienice przy ul. Floriańskiej od 1 do 8
- Kamienice przy ul. Szczęść Boże o nr 3, 12, 14
- Kamienica przy ul. Jana Nikodema Jaronia 9;
- Obiekt przemysłowy – szyb „Witczak”

Projekt planu obejmuje również ochroną obiekty małej architektury oraz pozostałości po linii kolei wąskotorowej. Ponadto ochroną objęty został układ urbanistyczny kamienic w rejonie Placu św. Barbary.

Dla wszystkich wskazanych obiektów o wartościach kulturowych i historycznych wprowadzone zostały zapisy ograniczające możliwość ich zniszczenia.

Teren położony w granicach projektu miejscowego planu zagospodarowania znajduje się poza obiektami objętymi ochroną prawną w rozumieniu *Ustawy o ochronie przyrody*.

Przedstawiony do opiniowania projekt przewiduje rozwój zabudowy, zwłaszcza kosztem terenów niezagospodarowanych, położonych w obrębie wschodniej części terenu opracowania. Potencjalnie może się to wiązać z wpływem na stan powietrza atmosferycznego.

Klimat akustyczny omawianego terenu kształtowany jest przez główne ciągi komunikacyjne wyznaczające wschodnią (droga wojewódzka nr 911) i zachodnią granicę (ul. Witczaka) oraz przebiegająca w południowej części ul. Siemianowicka. Ulice te otaczają omawiany teren powodując występowanie podwyższonych poziom hałasu w głębi terenu. Rejonami najbardziej narażonymi na oddziaływanie akustyczne ciągów komunikacyjnych są przede wszystkim tereny bezpośrednio sąsiadujące z nimi oraz zlokalizowana wzdłuż dróg pierwsza linia zabudowy.

W granicach przedmiotowego terenu w rejonie ulicy J. Kochanowskiego (obok Parku Szynol) znajduje się stacja elektroenergetyczna. Linia energetyczna 110 kV biegnie przez teren opracowania w kierunku wschodnim.

Źródłem promieniowania niejonizującego są również anteny i stacje bazowe telefonii komórkowej. W granicach opracowania stacje bazowe telefonii komórkowej zlokalizowane są na budynku przy ul. Chorzowskiej 1 oraz na budynku mieszkalnym przy ul. Floriańskiej 2-4. Dwie kolejne stacje bazowe znajdują się tuż za zachodnią granicą terenu opracowania, na kościele p.w. św. Jacka ul. Matejki 1.

Teren objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zlokalizowany jest w znacznej odległości od południowej granicy Państwa. Realizacja zamierzeń przedstawionych w projekcie planu nie będzie powodowała transgranicznego oddziaływania na środowisko.